

Šlapanický

Číslo 4/2010

ZPRAVODAJ

List občanů Šlapanic a Bedřichovic

www.slapanice.cz

Vychází od roku 1934

příloha: Máme zde své kořeny

příloha: Program Šlapanických slavností

O B S A H

Z města

Slovo šéfredaktorky	1
Pohled do starostovy kanceláře	1
Informace z 95. až 99. jednání Rady města Šlapanice	2
Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice	3
Kancelář starosty	4
Blahopřejeme jubilantům	4
K informačnímu systému MěÚ – V	5
Oznámení o době a místě konání voleb	6
Otevírací doba školního bazénu	6
Ze zápisníku městské policie	7
Pro čisté město aneb Občané a odpady II	8

Ze školství

Mateřská škola Zahradka na škole v přírodě	9
Dětské dny bez úrazů na ZŠ Šlapanice	9
Maturanti 2010	10
Návštěva mistra světa	11

Volný čas

Hudební škola Yamaha je tu pro všechny	14
SPCCH na zájezdě v Kroměříži	15
Nábor mažoretek LILI	15

Z historie

Na Loučkách	16
Šlapanické slavnosti v průběhu desetiletí	18

Z kultury

Petr Janoch: Výslednou koláží se nechávám překvapit	20
Šlapanice Anděloslava Hrabálka	22

Souvislosti

Cyklostezky zadarmo?	24
O pohřebácích se vypráví spousta povídek	26
O vodnících Raubrhelovi a Šlapákovi	27

Názory

„Jak odnaučit Šlapanáky třídit odpad“ ... a jiné problémy	30
Reakce OISM MěÚ Šlapanice	30
Reakce společnosti SATESO, s. r. o.	31

Příloha č. 1: Program Šlapanických slavností

Příloha č. 2: Máme zde své kořeny

Foto na obálce:
Šlapanické
slavnosti
z minulých let,
foto Jan Šlancar,
www.modi.cz

ŠLAPANICKÝ ZPRAVODAJ – vychází 6x ročně, vydává Město Šlapanice, IČO: 00282651. Ev. č. MK ČR E10246. Zpravodaj připravuje redakční rada. Šéfredaktorka Mgr. Magdalena Černá, e-mail: cerna.m@slapanice.cz, tel.: 533 304 328, mobil: 724 783 070. Sazba Jan Šlancar, fotoateliér a grafické studio, www.modi.cz. Korektura Taťana Pernesová. Tisk OLPRINT Jaroslav Olejko, Brněnská 29, Šlapanice. Náklad 3200 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic. Distribuce 10. srpna 2010. **Uzávěrka příštího čísla 10. září 2010.**

Pokud vám do týdne od data distribuce nebyl zpravodaj doručen, můžete si jej vyzvednout na podatelně MěÚ Šlapanice. Veškeré materiály otiskněné ve Šlapanickém zpravodaji, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřipustné a může být stíháno podle zákona.

Pohled do starostovy kanceláře

Milí spoluobčané, rodáci, jubilanti, dámy a pánové,

uprostřed léta vás všechny při četbě čtvrtého letošního čísla Šlapanického zpravodaje opět

srdečně zdravím. I v době prázdnin a dovolených vám přeji pěkné, nerušené a odlehčené chvíle strávené četbou tohoto čísla, ale hlavně přeji nám všem krásné léto letošního roku.

Dříve než se budu věnovat informacím o naší činnosti a snažení, vás všechny zvu na letní oslavu našeho města – Šlapanické slavnosti. Tato slavnost, se svojí krásnou myšlenkou sjezdu všech rodáků a s velkou tradicí, má letos 78. pokračování. Také jde samozřejmě o myšlenku svátku celého města, všech jeho občanů a přátel. Opět máme příležitost si uvědomit, kde jsme se narodili, i když mnozí dnes žijí jinde, někdy i ve vzdálených místech. Šlapanice přece stále zůstávají naším rodným městem a místem našeho dětství. Byl bych rád, kdybychom tuto slavnost vnímali skutečně jako svátek všech občanů, rodáků a přátel města a kdybychom se dokázali na různých akcích, které jsou pro nás všechny připraveny, setkat a popovídat si. Všechny vás proto na 78. šlapanické slavnosti co nejsrdečněji zvu.

I letošní ročník má bohatý program o celém víkendu 13. až 15. srpna, který vychází z minulých ročníků, včetně četných doprovodných akcí. Přejme si i letos dar krásného a slunečného počasí, abychom si mohli nerušeně vybrat z pestré programové palety tradičně pro všechny věkové skupiny. Podrobný program letošních slavností naleznete v samostatné příloze tohoto čísla. Také letos bych rád veřejně ocenil práci všech organizátorů, kteří napjali svoje síly a udělali vše pro to, aby slavnosti byly důstojným svátkem a příležitostí pro příjemně strávené chvíle pro nás všechny. Všem jim upřímně děkuji.

Ještě bych vás chtěl stručně seznámit s nejdůležitějšími aktualitami z naší práce:

• **chodníky a komunikace:** vesměs již byly dokončeny celoplošné překládky chodníků a úpravy dalších ploch po rekonstrukci elektrické sítě v ulicích Bož. Němcové, Havlíčkově, Nerudově, Bezručově, Jungmannově, Riegrově a Čechově. Také byl nákladem města ve výši přibližně 1 mil. Kč proveden na ulici Nádražní, v části mezi ulicemi Smetanova a Štefanikova, na místě původního zcela nový chodník. Přejeme všem, aby se nám po něm dobře chodilo. Připravujeme ještě rekonstrukci části chodníku v ulicích Ponětovská a Hřbitovní. Po Šlapanických slavnostech připravujeme také již dříve avizovanou rekonstrukci komunikace ulice Nad Zámekem, a to i s omezenými finančními zdroji, které máme k dispozici;

• **využití bazénu a tělocvičny v pavilonu B základní školy** bude po prázdninách obnoveno ke stabilnímu využití jak pro provoz základní školy, tak i pro veřejnost. Prázdninové měsíce jsou využity pro drobné opravy a reklamace, které odhalil zkušební provoz. Provoz bude mírně časově upraven, o tom ale blíže na jiném místě tohoto čísla;

• **nové obchodní centrum Tuřanka:** bohužel zde pro nás nemám dobrou zprávu. Po dlouhých jednáních, kdy jsme pečlivě vychytávali všechny detaily tohoto projektu, aby byl pro nás všechny co největším přínosem, se v době podání návrhu na územní rozhodnutí ohlásilo tříčlenné občanské sdružení Vulpes Polar z Malé Skály v severních Čechách, podalo proti projektu námítky a žalobu k soudu na údajnou nezákonnost závazného stanoviska krajské hygienické stanice v Brně a na základě těchto skutečností a z nich vyplývajících průtahů rezignoval investor, společnost LIDL, na projekt obchodního centra. Bohužel tak nebude realizován projekt, který měl určitě pro nás zákazníky více pozitiv než negativ. Zatím se jen můžeme domnívat, jaké motivy a koho vlastně vedly k zablokování tohoto projektu. Že by to byla starost o oboživelníky v poměrně vzdálených Šlapanicích? Věřím, že odpověď budeme časem znát. Pro tuto chvíli si dovoluji citovat z dopisu developera projektu, společnosti REALSANT s. r. o., ze dne

Slovo šéfredaktorky

Vážení čtenáři,

letní číslo Šlapanického zpravodaje je věnováno především slavným nebo významným rodákům, z nichž někteří pořádají v době Šlapanických slavností svoje výstavy. S jedním z nich – autorem koláží a fotografií Petrem Janochem si můžete přečíst rozhovor uvnitř čísla. Speciální přílohou tohoto zpravodaje je soubor textů „Máme zde své kořeny“. Je složena z několika rozhovorů s významnými nebo zajímavými lidmi, kteří mají ve Šlapanicích původ. Vyzpovídala jsem pět osobností – sochaře Stanislava Hanzla, Ivana Kalvodu (syna Antonína Kalvody), Jaromíra Blažka, lékaře Jaroslava Drábka a fotografa Roberta Vlka. Jak se mi podařilo pokládat otázky a jak se osobnostem podařilo uvolněně povyprávět o svých osudech, můžete posoudit sami.

Další přílohou zpravodaje je tradičně program Šlapanických slavností. Kromě výstav fotografa R. Vlka a kolážisty P. Janocha ve vestibulu městského úřadu ve Šlapanicích vás velmi ráda zvu na výstavu „Jaryn Blažek 60 a všichni dobří rodáci“. Budou zde díla sochařů J. Blažka, S. Hanzla, A. Kalvody, R. Březy a malíře Z. Dvořáčka.

V našem městě je místem, kde se můžete setkat s největším množstvím děl našich sochařů, a to v průběhu celého roku, místní hřbitov. Ve zpravodaji jsem si dovolila vám předložit malou ukázkou fotografií uměleckých náhrobků a doplnila jsem je rozhovorem s Radimem Burianem z pohřební služby. Doufám, že toto téma pro vás nebude v dobách horka těžkým, ale naopak vám přinese odlehčující pocity.

S přáním svěžích slunečních dnů
Magdalena Černá
šéfredaktorka Šlapanického zpravodaje

7. 7. 2010, který mi ve věci zaslal. Cit.: „Je také třeba podotknout, že všechny naše informace včetně tvrzení občanského sdružení Vulpes Polar naznačují, že u zmíněných aktivit proti realizaci projektu obchodního centra ve vašem městě minimálně asistuje také sdružení Čisté Šlapanice (je zmiňována paní Trněná).

Velmi nás to překvapuje, protože při všech jednáních ohledně plánovací smlouvy schvalované zastupitelstvem města a jednání ohledně územního řízení, kam měl každý občan přístup, nebyly žádné připomínky či snad dokonce nesusouhlas s projektem zmíněny.“, konec cit. Celý dopis je k dispozici na úřední desce města a je také vyvěšen na informačním portálu města: www.slapanice.eu;

• **CTPark:** na 23. zasedání zastupitelstva města byla schválena dohoda o spolupráci a společném postupu společnosti CTP Invest, spol. s r. o., a Města Šlapanice při přípravě II. fáze výstavby zóny výroby a služeb CTPark Brno South. Byl také schválen pokyn pro Úřad územního plánování k zahájení změn v rozsahu, lokalizaci a projednávání původní průmyslové zóny. Tomuto tématu jsem věnoval mnoho hodin práce, konzultací a jednání, abychom věděli o všech okolnostech projektu a mohli eliminovat případná negativa. Zasedání předcházely zastupitelský seminář s odbornými vyjádřeními a příspěvky odborníků v oborech ekonomie, urbanismu, ekologie v oboru ochrany lidského zdraví, ochrany ovzduší, klimatologie a meteorologie, dále práva a dopravy, které byly prezentovány na veřejném zasedání zastupitelstva. Tyto od-

borné příspěvky budou publikovány samostatně;

• **oddělení CTParku od obytné zástavby:** již se naplno rozeběhly práce na urbanistické studii území, které odděluje CTPark od stávající zástavby města v oblasti ulic Švehlovy, Wurmovy a dalších, tedy na tzv. urbanistickém filtru. Jeho smyslem je oddělit obě území tak, aby nebyla rušena (zejm. obytná část) možnými negativními vlivy (hluk, imise atd). V souladu s úkolem uloženým mně zastupitelstvem města a jím schválenou dohodou o spolupráci a společném postupu CTP Invest, spol. s r. o., a Města Šlapanice při přípravě II. fáze výstavby zóny výroby a služeb CTPark Brno South, inicioval jsem již několik koordinačních schůzek urbanistů města (ing. arch. A. Hladík) a CTP Invest (Ing. arch. V. Hlaváček). Společně jsme definovali potřeby města i možnosti území, které bychom chtěli pozitivně využít zejména ve prospěch obyvatel přilehlé části. O podrobnostech vás budu informovat v příštím čísle ŠZ, včetně grafické přílohy;

• **nové oddělení mateřské školy v základní škole:** k 1. 6. byly zahájeny stavební práce na potřebných úpravách části základní školy za kinosálem, ve které zřizujeme od 1. 9. letošního roku nové oddělení MŠ Hvězdička pro 20 dětí (z prostorových důvodů nelze více dětí umístit). Práce budou ukončeny v srpnu tak, aby mohlo být instalováno vnitřní vybavení včetně mobiliáře, a tím vše připraveno na příchod dětí 1. září. Stavební úpravy si vyžádají náklad cca 3 mil. Kč. Protože nemohly být uspo-

kojeny všechny děti, požádali jsme také Odbor školství Krajského úřadu Jihomoravského kraje a Krajskou hygienickou stanicí s vyslovením souhlasu k rozšíření všech oddělení MŠ Zahrádka o jedno místo, celkem čtyři. Víím, že ani tak nebudou všechny děti uspokojeny, ale věřte, že jsme pro věc udělali, co bylo možné. V tomto volebním období 2006 až 2010 byly kapacity mateřských škol rozšířeny o 49 míst, MŠ Zahrádka byla nastavena jedním podlažím, rekonstruována (nová okna, dveře, zateplení budovy, kotelna a kuchyně, která má i větší kapacitu počtu jídel). Do této MŠ jsme investovali celkem 22 mil. Kč. Dále, podle plánovací smlouvy s investorem obytného souboru Brněnská Pole, bude zřízena další MŠ pro 50 dětí přímo v areálu obytného souboru. To, že MŠ zde dosud nestojí, jde na vrub pouze ekonomické recesi, protože podle původního plánu investora měla být výstavba mnohem dál, včetně již realizovaného objektu s mateřskou školou.

Vážení spoluobčané, i přes všechny trampoty nám všem přeji krásný zbytek prázdnin, pokud se ještě chystáte na dovolenou a ať ji budete trávit kdekoliv, přeji nerušený odpočinek, mnoho pěkných zážitků, radosti z volných chvil a šťastný návrat. Školákům a zejména prvňáčkům pak přeji úspěšný vstup do nového školního roku. Těším se na setkání s vámi všemi na některé z akcí Šlapanických slavností.

Ing. arch. Jaroslav Klaška

Informace z 95. až 99. jednání Rady města Šlapanice

Na svých jednáních přijala rada města v posledních týdnech mimo jiné následující usnesení:

95. jednání – 5. 5. 2010

– schvaluje změnu složení komise památkové péče dotačního programu Ministerstva kultury ČR administrovaného prostřednictvím ORP, a to: Mgr. Antonína Rečka nahrazuje Ing. Hana Chybíková – místostarostka města Modřice, Ing. arch. Zoru Zelenou nahrazuje Lenka Rotreklová – referentka památkové péče MěÚ Šlapanice
– doporučuje ZM ke schválení zmen-

šení rozsahu dílčí změny č. 7.1 ÚPN SÚ Šlapanice podle návrhu CTP Invest včetně doplnění komunikační sítě o větev B

– schvaluje navýšení počtu dětí ve stávajících třídách MŠ Hvězdička ve školním roce 2010/2011 z 24 na 25 dětí
– odkládá vydání souhlasu s projektovou dokumentací stavby „Brno–Šlapanice–Bedřichovice, rozšíření DS NN“, do doby vyslovení souhlasu všech vlastníků nemovitostí v trase plánované stavby „Cyklostezka Šlapanice–Bedřichovice“ s jejím majetkoprávním vypořádáním a realizací

96. jednání – 19. 5. 2010

– projednala návrh rozpočtového výhledu města na období let 2011 až 2017 a doporučuje ZM ke schválení

– provedla rozpočtové opatření č. 6 a doporučuje ZM ke schválení

– schvaluje textovou část zadávací dokumentace a seznam firem určených k oslovení na předložení nabídky k zakázce Rekonstrukce a obnova veřejného osvětlení v ulicích Nerudova, Havlíčkova a Dlouhá

– bere na vědomí zprávu o posouzení a hodnocení nabídek na akci Vybudování oddělení MŠ Hvězdička v objektu

ZŠ, včetně výběru zhotovitele stavby – fy AVUS Stavební firma, s. r. o., a smlouvy o dílo uzavřené s touto společností

– rozhodla o vedení účetnictví zřízených příspěvkových organizací počínaje rokem 2010 takto: – Mateřská škola Hvězdička a Mateřská škola Zahradka povedou účetnictví ve zjednodušeném rozsahu při zachování dosavadního rozsahu analytické evidence a vedení podrozvahové evidence v rozsahu podle vyhlášky č. 410/2009 Sb.

– Základní škola Šlapanice povede účetnictví ve zjednodušeném rozsahu při zachování dosavadního rozsahu analytické evidence a vedení podrozvahové evidence v rozsahu podle vyhlášky č. 410/2009 Sb.

– schvaluje dohodu o spoluúčasti akciové společnosti IMPACT INDUSTRY BRNO, a. s., na financování akce Zhotovení a instalace psích kotců v areálu kynologického klubu v celkové výši 200 000 Kč

97. jednání – 2. 6. 2010

– doporučuje ZM ke schválení následující dílčí změny účelu úvěru: snížení úvěru na financování akce Rekonstrukce veřejného osvětlení o 1 800 000 Kč, tj. na 1 026 000 Kč a použití části úvěru ve výši 1 800 000 Kč na financování akce Vybudování nového oddělení MŠ Hvězdička v objektu ZŠ

– bere na vědomí žádost dětského národopisného souboru Vrčka, o. s., Šlapanice, o užívání veřejného prostranství městského parku v ul. Riegrově dne 20. 6. 2010 z důvodu konání akce Den her a soutěží pro malé i velké

– schvaluje poskytnutí finančních dotací: Orel jednota Šlapanice ve výši 3012 Kč a MHJ HS Šlapanice ve výši 5000 Kč

– doporučuje ZM pověřit 1. místostarostu Města Šlapanice Ing. Miroslava Mrkvicu k zastupování Města Šlapanice ve věci změn ve společenské smlouvě, stanovách a orgánech společnosti Ambiente 2001 Czech, s. r. o., na valných hromadách této společnosti

– schvaluje přidělení 3 ks vývěsních skříněk na fasádě objektu Masarykovo náměstí 6 zájmovým organizacím Vrčka, ČMRS, ČSZ. Volná vývěska na mostě u orlovný bude využívána MěÚ Šlapanice

98. jednání – 16. 6. 2010

– doporučuje ZM ke schválení dohodu o spolupráci a společném postupu společnosti CTP Invest, spol. s r. o., a Města Šlapanice při přípravě II. fáze výstavby zóny výroby a služeb CTPark Brno South

– schvaluje smlouvu č. OISM/41/2010 o právu provést stavbu chodníku a připojení účelové komunikace Zemědělská ke krajské komunikaci III/15286 na pozemku p. č. PK 3090 o výměře

14 m², v majetku Ing. Jaromíra Zemana

– projednala žádost firmy APEX gaming EUROPE, a. s., o vyjádření k umístění 1 ks videoloterijního terminálu (VLT) na adrese Moravská chalupa a rozhodla vydat ministerstvu financí nedoporučující stanovisko k této žádosti

– schvaluje podmínky nájemní smlouvy na nebytové prostory bufetu v pavilonu B Základní školy Šlapanice, p. o., s Mgr. Františkem Geržou na dobu pronájmu 5 let s účinností od 1. 9. 2010

– schvaluje konání svatebního obřadu mimo dobu stanovenou pro oddávání, a to dne 28. 8. 2010 v 11.00 hodin v obřadní síni MěÚ Šlapanice

– jmenuje, v souladu s § 102, odst. 2, písmeno g) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších právních předpisů, Mgr. Lenku Hanákovou vedoucí kanceláře tajemníka s platností od 17. 6. 2010

99. jednání – 21. 6. 2010

– schvaluje nařízení č. 1/2010, kterým se vyhlašuje zákaz vstupu do lesů v katastrálních územích Bílovice nad Svitavou, Babice nad Svitavou a Vranov u Brna, náležících do správního obvodu obce s rozšířenou působností Šlapanice (z důvodu podmáčeného podloží)

Podrobnější zápis naleznete na webových stránkách www.slapanice.cz, odkaz Městský úřad, informace z RM.

Výběr z usnesení Zastupitelstva města Šlapanice

22. zasedání

ze dne 29. dubna 2010

– schvaluje rozpočtové opatření č. 3 bez zvýšení celkových příjmů a výdajů

– schvaluje rozpočet sociálního fondu na rok 2010

– schvaluje dodatek č. 1 ke zřizovací listině příspěvkové organizace obce, další okruh doplňkové činnosti Základní školy Šlapanice, a to využívání školního krytého bazénu pro veřejnost. ZM schvaluje přílohu č. 1 ke zřizovací listině příspěvkové organizace obce Základní škola Šlapanice. Jedná se o nemovitý majetek, zapsaný v katastru nemovitostí na listě vlastnictví č. 10001 pro vlastníka Město Šlapanice v katastrálním území Šlapanice u Brna, předaný příspěvkové organizaci k hospodaření

– schvaluje smlouvy o smlouvách budoucích darovacích na pozemky p. č. 2206/95, k. ú. Šlapanice u Brna, z vlastnictví budoucích dárců, manželů Ladislava a Miluše Grabovských, p. č. 2206/96, k. ú. Šlapanice u Brna, z vlastnictví budoucího dárce Ing. Pavla Švábenského, p. č. 2206/97, k. ú. Šlapanice u Brna, z vlastnictví budoucího dárce Jaromíra Pajera, p. č. 2206/121, k. ú. Šlapanice u Brna, z vlastnictví budoucího dárce Jana Jeteliny, do vlastnictví budoucího obdarovaného města Šlapanice

– schvaluje kupní smlouvu na prodej pozemků p. č. 909/2 a 910/2, vše v k. ú. Šlapanice, z vlastnictví města Šlapanice do vlastnictví Radka a Simony Hovězákových, za cenu 120,- Kč/m²

– schvaluje dohodu o zrušení smlouvy

o uzavření budoucí kupní smlouvy, uzavřenou mezi Městem Šlapanice a panem Karmazínem ke dni 30. 4. 2010

– schvaluje opravu zařídění položky Příspěvek na péči o osobu blízkou – navýšení sociálních dávek (§ 4181) ve výši 50 tis. Kč schválené na 21. ZM dne 17. 3. 2010, do metodicky správné položky § 4189 – Ostatní dávky zdravotně postiženým občanům

– schvaluje nové znění plánovací smlouvy č. 1/2010 – OC Tuřanka ze dne 15. 4. 2010 a revokaci usnesení 19. bodu jednání 21. ZM, konaného dne 17. 3. 2010

Zápis v plném znění je k nahlédnutí na webových stránkách www.slapanice.cz pod odkazem Městský úřad, informace ze ZM.

Kancelář starosty

Do tohoto útvaru patří sekretariát, členové oddělení komunikace s veřejností a bezpečnostní referent. Kromě bezpečnostního referenta (má pracovní v budově na Opuštěné ulici v Brně) sídlí všichni na městském úřadě ve Šlapanicích. Kancelář starosty se stará o záležitosti blízké vedení města. Sekretariát zajišťuje agendu starosty a místostarostů (denní program, korespondenci...) a další záležitosti související s chodem sekretariátu. Členové oddělení komunikace s veřejností se starají o propagaci města a jeho představitelů a informovanost občanů o dění ve městě. S tímto oddělením spolupracuje i několik externistů, kteří dodávají například filmy pro infokanál, podílejí se na tiskových materiálech města nebo na informačních a kulturních akcích.

SEKRETARIÁT

Štěpánka Benadová, Milada Cvrková
Zpracovávají korespondenci starosty

a místostarostů. Zajišťují provoz sekretariátu. Vedou program starosty a místostarostů. Evidují smlouvy. Ověřují listiny pro město. Rozesílají podklady pro radu a zastupitelstvo města. Pořizují zápisy ze zasedání zastupitelstva a z jednání. Zajišťují kopírování pro občany. Vedou veškerou administrativu spojenou s činností o. p. s. Mohyla míru – Austerlitz.

ODDĚLENÍ KOMUNIKACE S VEŘEJNOSTÍ

Josef Kopecký

vedoucí oddělení pro komunikaci s veřejností

Řídí a kontroluje práci referentů. Má na starosti upomínkové předměty města. Zpracovává kroniku města. Podílí se na přípravě Šlapanického zpravodaje a propagačních materiálů města. Spolupracuje na přípravě výstav a kulturních akcí pořádaných městem.

Mgr. Magdalena Černá

referentka komunikace s veřejností

Je šéfredaktorkou Šlapanického zpravodaje. Píše a přijímá články, zajišťuje fotografie z dění ve městě a s redakční radou a dalšími spolupracovníky vytváří jeho celkovou image. Píše tiskové zprávy a komunikuje s médii. Navrhuje a zajišťuje propagační předměty a tiskoviny.

Milan Hofírek

referent komunikace s veřejností

Zajišťuje provoz vysílacího systému pro kabelovou televizi úřadu a filmovou dokumentaci akcí města (kamera, střih, zvuk, export do vysílacího formátu a publikace). Stará se o chod zařízení pro záznam a vysílání kabelové televize.

Jiří Ťápal

referent komunikace s veřejností

Edituje textovou část Infokanálu Šlapanice. Upravuje dodané fotografie do vysílání, vytváří archiv vysílání.

Mgr. Ludvík Kunz

bezpečnostní referent

Má na starosti agendu krizového řízení pro všech 40 obcí našeho správního obvodu. Plní úkoly zadávané v této oblasti od Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Hasičského záchranného sboru a od Krajského vojenského velitelství. Vede agendu utajovaných skutečností pro MěÚ Šlapanice.

Zleva: Milan Hofírek, Milada Cvrková, Štěpánka Benadová, Ludvík Kunz, Josef Kopecký, Magdalena Černá, Jiří Ťápal

Magdalena Černá
foto Libor Babušík

Blahopřejeme jubilantům

Čeravnovým

18. června 2010

diamantová svatba

Pavla a Vladimír Kokešovi

Červencovým

4. července 2010

90 let

Anna Hloušková

K informačnímu systému MěÚ – V

V předchozích článcích publikovaných ve Šlapanickém zpravodaji číslo 3/2009, 4/2009, 1/2010 a 3/2010 byly popsány důvody změny informačního systému na odboru finančním a průběh jeho nasazení na MěÚ Šlapanice.

Problémy byly hlubší

Po nepříliš úspěšném spuštění a rozběhu nového informačního systému na odboru finančním se situace začala postupně měnit. Projekt byl systematicky řízen, projektový tým se pravidelně scházel a krok za krokem řešil procesní problémy. Ukázalo se, že právě nedostatky v rutinních procesech a historické chyby systémového charakteru v základních datových strukturách byly významnými překážkami pro úspěšné zavedení nového informačního systému. Začínalo být také zřejmé, že vedoucí pracovníci MěÚ sice jsou na potřebné odborné výši, ale většinou nemají žádanou manažerské dovednosti. Proto autor tohoto příspěvku, po dohodě s tajemníkem MěÚ, navrhl radě města uspořádat semestrální kurz

manažerského vzdělávání jak pro vedoucí pracovníky státní správy (tajemník + vedoucí jednotlivých odborů), tak i pro vedoucí pracovníky samosprávy (starosta + místostarostové). Rada tento návrh odsouhlasila s přihlédnutím k návrhu autora tohoto příspěvku, že kurz povede jako lektor bezplatně, což se také stalo.

Vzdělávací kurz zaměřený na manažerské dovednosti byl zahájen v lednu 2009 a ukončen v dubnu 2009. Součástí kurzu byla tato témata:

- osobní postoj pracovníků (k sobě a ke spolupracovníkům, k problémům a řešením)
- komunikační dovednosti
- využívání času (time management)
- řízení spolupracovníků
- motivace (sebe i spolupracovníků).

Bylo zřejmé, že probíraná témata jsou pro téměř všechny účastníky zcela nová a koneckonců zajímavá. Praktické procvičování nebylo pro účastníky jednoduché, přestože ve vedoucích funkcích zdaleka nikdo nebyl nováčkem. Závěrečné zhodnocení kurzu pak ukázalo, že až na jednu výjimku byl kurz všemi účastníky anonymně hodnocen velmi pozitivně a každý z nich měl dobré předsevzetí uplatnit nabyté dovednosti ve své denní praxi.

Když se s ročním odstupem vrátíme ke zmíněnému vzdělávání, mnoho dobrých předsevzetí účastníků vzalo samozřejmě zasně. Některé dovednosti však přece jen pronikly alespoň někomu pod kůži natolik, že je začal v běžné denní rutině uplatňovat. Prokázalo se také, že zvyšování „soft skills“ (měkké osobní dovednosti) je i v prostředí MěÚ velmi žádané, mělo by být prováděno v podstatně širším měřítku a opakovaně.

Měření výkonu a odměňování

V průběhu projektu a při změnách procesů jsme se také zabývali měřeními a vyhodnocováními jednotlivých procesů. Taková měření probíhají v souvislosti s bench-

markingovou aktivitou, do které je úřad zapojen, a jsou také požadována normou ISO 9001. Dokonce se podařilo prosadit ve vedení úřadu názor, že při správném nastavení procesů a kritérií hodnocení je možné tato kritéria využít i pro měření a hodnocení individuálního výkonu pracovníků. V komerčních organizacích je běžné pravidlo v prostředí státní správy dlouhodobě odmítáno jako nevhodné a nepoužitelné („to nejde!“). Abychom dokázali, že to jde, připravil projektový tým pilotní projekt, kdy na několika odborech byla nastavena měřitelná kritéria tak, aby vykazované výsledky v kvantitě i kvalitě odpovídaly individuálnímu výkonu jednotlivých pracovníků. Dalším krokem by pak mohla být návaznost odměňování pracovníků na jejich změřený výkon. Pokračování v časově, organizačně i finančně velmi náročném zavádění těchto, ve veřejné správě ne zcela standardních, metod předpokládáme v návaznosti na některou z vypisovaných dotačních výzev OP LZZ.

Zhodnocení celého projektu zavádění nového ekonomického systému na MěÚ Šlapanice bude uvedeno v příštím, závěrečném pokračování.

RNDr. Ing. Stanislav Matýšek, CSc.

SOUTĚŽ

Vážení čtenáři
Šlapanického zpravodaje,
děkujeme vám za odpovědi
do soutěže z minulého čísla.
Nové fotografie najdete
i v tomto čísle. Své odpovědi
posílejte na e-mailovou
adresu cerna.m@slapanice.cz
nebo na podatelnu městského
úřadu ve Šlapanicích. Přejeme
hodně úspěchů!

Vyhodnocení soutěže
„Poznejte, kde to bylo!“

Správné odpovědi:

Obrázek č. 3A – křižovatka ulic
Brněnská – Riegrova,
bývalá konečná trolejbusu
Obrázek č. 3B – Svatojánské
náměstí, pohled do ulice
Ponětovská

Výherce:

Bořivoj Hodek, Šlapanice
Blahopřejeme!

Oční ambulance

MUDr. Jarmila Kočí

Mariánské náměstí 1
(výšková budova GiTy)

Brno-Komárov

Ordinační doba:

Po 11–16 hod.

Út 8–13 hod.

St 8–13 hod.

Čt 8–11 hod.

Tel.: 777 268 848

Oznámení o době a místě konání voleb

do zastupitelstev obcí dle § 29 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 491/2001 Sb.,
o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů

Volby do zastupitelstev obcí se uskuteční v pátek dne 15. října 2010 od 14.00 do 22.00 hodin
a v sobotu dne 16. října 2010 od 8.00 do 14.00 hodin v těchto volebních okrscích a volebních
místnostech:

Číslo volebního okrsku a adresa volební místnosti	Část obce náležející do volebního okrsku
č. 1 ORLOVNA Masarykovo náměstí 2, Šlapanice	8. května, Akátová, Dlouhá, Hřbitovní, Janská, Jiříkovská, Kosmákova, Masarykovo náměstí, Na Zahrádkách, Palackého, Pod Žurání, Ponětovská, Starý Dvůr, Slunná, Svatojánské nám., Václavská, Za Humny, Zámečnické nám., Zemědělská, oblast Líchy, K Letišti
č. 2 MŠ ZAHŘÁDKA Havlíčková 8, Šlapanice	Bož. Němcové, Brněnská č. p. 1320–1659, Havlíčkova, Seifertova, Brněnská Pole
č. 3 VZDĚLÁVACÍ STŘEDISKO MU Nádražní 58, Šlapanice	Brněnská č. p. 1–1293, 1354, 1375, 1682, 1746, Čechova, Janáčkova, Jungmannova, Kalvodova, Karla Čapka, Lidická, Příční, Švehlova
č. 4 SOKOLOVNA Nádražní 87, Šlapanice	Husova, Hybešova, Jiráskova, Kobylnická, Vrchlického, Nádražní, Smetanova, Štefanikova, Tyršova, Wurmova
č. 5 OBŘADNÍ SÍŇ MĚÚ Masarykovo náměstí 7, Šlapanice	Bedřichovická, Bezručova, Bří Mrštíků, Kollárova, Komenského, Nad Zámkem, Na Poříčí, Nerudova, Riegrova, Sušilova, Těsnohlídkova
č. 6 KULTURNÍ DŮM Bedřichovice č. p. 110	místní část Bedřichovice: Hlavní, Jižní, Krátká, Lípová, Podolská, Sádky, Slatinská, Střední, Studýnky, U Hájků

Hlasovací lístky budou dodány voliči nejpozději tři dny přede dnem konání voleb. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svoji totožnost a státní občanství České republiky nebo státní občanství státu, jehož příslušníci jsou oprávněni na území České republiky volit. V den voleb volič může obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti. Volič může požádat ze závažných, zejména zdravotních důvodů, obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena.

*Mgr. Lenka Hanáková
vedoucí kanceláře tajemníka MěÚ Šlapanice*

OTEVÍRACÍ DOBA ŠKOLNÍHO BAZÉNU OD 1. září 2010

Cenový režim

Poplatek za využití krytého plaveckého bazénu

je provozovatelem stanoven na:

Krytý bazén je veřejnosti zpřístupněn
o víkendů a v pracovních dnech
s touto provozní dobou:

Po – Pá 17.00 – 21.00 hod.
So 15.00 – 20.00 hod.
Ne 15.00 – 20.00 hod.

dospělý návštěvník	50 Kč/hod.
děti od dovršených 3 let věku do 15 let	25 Kč/hod.
děti do 3 let věku	zdarma
studenti	25 Kč/hod.
návštěvníci od 65 let věku	25 Kč/hod.
držitelé průkazu ZTP a ZTP/P	25 Kč/hod.

Slevy pro studenty budou poskytnuty po předložení studijního průkazu, návštěvníci nad 65 let doloží věk příslušným dokladem. Děti předškolního věku pouze v doprovodu dospělé osoby.

ZE ZÁPISNÍKU MĚSTSKÉ POLICIE (MP)

Ke konci června došlo k pozitivní změně v parkování na ulici Lidická. V minulém zpravodaji jsme uvedli, že vozidla svým špatným parkováním znemožňují průchodnost komunikací pro chodce, což byl stav například i na této ulici. Změnu strážníci MP Šlapanice přičítají zmiňovanému článku ve zpravodaji a správnému řízení.

5. května 2010

Byli jsme přivoláni k prověrce oznámení na ulici Dlouhá, kde mělo dojít k verbálnímu a následně i fyzickému konfliktu mezi bydlí-

cím občanem a návštěvníci veterinární ordinace. Hlídka na místě zjistila krevní stříkance, vyslechla svědky a pro podezření z trestního činu věc předala PČR. Pro ženu, která byla zraněná v obličeji, jsme zajistili ošetření a přivolali rychlou zdravotní pomoc. Míra zavinění a určení, k čemu skutečně došlo, jsou předmětem dalšího šetření.

V květnu nám pomohl kamerový systém vyřešit dva případy.

29. května 2010 kolem 3.30 hodin

Dva mladíci v podnapilém stavu přemístili řadu přenosného dopravního značení na ulici Čechova, které tam bylo instalováno kvůli výkopovým pracím. Za pomoci přenosného kovového zábradlí vytvořili řadu neosvětlených překážek na pozemní komunikaci na ulici Čechova i na ulici Nádražní. Pachatele se podařilo pomocí městského kamerového systému identifikovat. Záznam bude použit jako velice kvalitní důkaz pro PČR, kterou strážníci MP Šlapanice přivolali na místo pro důvodné podezření z trestného činu.

30. května 2010 kolem 1.00 hodiny

Kamerový systém posloužil podruhé hned následující noci. Dva pachatelé poškodili zákazovou dopravní značku instalovanou na stěně budovy na Nádražní ulici. Opět v podnapilém stavu vzal jeden druhého na záda, ten se zavěsil na značku a vytrhl ji ze zdi a zdeformoval ji. I tento případ byl předán PČR.

12. června 2010

Za hustého deště nalezl strážník MP Šlapanice na ulici Švehlova mobilní telefon. Podle SIM karty identifi-

koval majitele, osobu pohybující se na vozíčku pro hendikepované. Majitel telefonu byl hlídkou spatřen, jak projíždí v hustém dešti ve směru k ulici Husova na opačnou stranu od bydliště. S ohledem na špatné počasí a obavu rodinných příslušníků o zdraví muže provedla hlídka MP Šlapanice pátrací

akci po vozíčkáři. Spatřili ho na ulici Hybešova, kde hledal svůj mobilní telefon. Strážníci mu předali nalezený telefon, z čehož měl velkou radost.

16. června 2010 kolem 7.30 hodin

Reagovali jsme na oznámení managementu OD Albert, že se v prostorách obchodního domu pohybuje muž, který je podezřelý z několika pokusů o krádež zboží v tomto domě. Podezřelého jsme za pomoci personálu identifikovali. Zjistili jsme, že nemůže doložit svoji totožnost, nemá u sebe doklady. K prověrce celé záležitosti, ověření totožnosti a podezření z majetkové protiprávní činnosti byla věc předána PČR.

18. června 2010

Asistovali jsme u převozu nadměrného nákladu – betonové garáže, kterou jsme pomáhali přemístit ze hřiště základní školy k Ponětovskému rybníku. Majitelem této garáže je Českomoravský rybářský svaz.

Zajišťovali jsme klid, veřejný pořádek, usměrňovali bezpečnost a plynulost silničního provozu u několika kulturně-spoločenských akcí.

29.–30. května

Bedřichovické hody

13. června

Letní noc se skupinou Velvet

18. června

Pivní slavnosti

19. června

Letní karneval

26. června

Modrá míle

Částka, kterou jsme vybrali za pokuty při překročení rychlosti, dosáhla od začátku roku 2010 řádově stovek tisíc korun.

Na základě dlouhodobě neuspokojivého stavu na úseku křižovatky Bedřichovice – Podolí bude MP Šlapanice provádět měření rychlosti vozidel i v letošním roce. Úseky, které jsou určeny PČR, budou označeny předepsaným přenosným dopravním značením. Z podnětů občanů budeme provádět měření také na ulicích Brněnská, Nádražní a Ponětovská.

Na základě údajů MP Šlapanice sepsala M. Černá
foto MP Šlapanice

Pro čisté město aneb Občané a odpady II

Poplatek občana za odvoz odpadu

Vyhláškou Města Šlapanice č. 2/2009 byl zaveden výběr místního poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen poplatek za odpady).

Poplatkovou povinnost má každý občan (tedy i děti), který má trvalý pobyt na území města Šlapanice. Sazba poplatku je dána zákonem o místních poplatcích. **Základní sazba** činí 500 Kč ročně. Od poplatku jsou osvobozeni

- u rodiny se čtyřmi a více dětmi do 15 let, které žijí s rodiči ve společné domácnosti, je od poplatku osvobozeno čtvrté a každé další dítě,
- osoby studující, pokud prokáží, že studují v jiném místě,
- osoby, které dlouhodobě pobývají v zahraničí (min. 6 měsíců),
- členové městské jednotky sboru dobrovolných hasičů,
- děti narozené v příslušném poplatkovém roce (do 31. 12. t. r.),
- vlastníci stavby určené nebo sloužící k individuální rekreaci, pokud má vlastník nebo jeden ze spoluvlastníků trvalý pobyt na území města.

Padesátiprocentní sleva se poskytuje občanům starším 80 let a držitelům průkazu ZTP/P.

Přihlásit se k odvozu odpadu lze na Odboru investic a správy majetku MěÚ Šlapanice, Masarykovo náměstí 100/7, Šlapanice, 1. patro, dveře č. 114.

Termín pro každoroční platbu je do 30. dubna.

Pálení odpadu

V otevřených ohništích, zahradních krbech nebo otevřených grilovacích zařízeních je povoleno spalovat jen dřevo, dřevěné uhlí, suché rostlinné materiály a plynná paliva (určená k tomu účelu výrobcem), přičemž uvedená paliva nebo materiály

nesmějí obsahovat chemické látky. Fyzické osoby nesmějí pálit odpad, vyjma suchých rostlinných zbytků.

Povinnosti vlastníka objektu

Vlastník objektu je povinen zajistit, aby sběrné nádoby na odpad, umístěné uvnitř objektů, nezpůsobovaly hygienické závady. Proto je povinen provádět ochrannou dezinfekci, dezinfekci a deratizaci, případně speciální zákroky při likvidaci původců nákaz, při zvýšeném výskytu škodlivých hlodavců, členovců a dalších živočichů.

Stavební odpad

Původce stavebního odpadu (fyzická osoba, občan) je při stavbě nebo demolici povinen tento odpad třídit na složky:

1. využitelné (například suť, beton, cihly apod.), které musí nabídnout k využití provozovateli zařízení na recyklaci,

2. spalitelné, které musí odstranit spalovna komunálního odpadu, respektive speciální spalovna nebezpečného odpadu,

3. nevyužitelné a nespalitelné, které se odvázejí na povolené skládky.

Původce může za poplatek odložit stavební odpad ve sběrném středisku odpadů. Při nakládání se stavebním odpadem nesmí docházet k nepříznivému dopadu na životní prostředí. Stavebník je povinen předložit správnímu orgánu při kontrole stavby a při kolaudaci stavby evidenci odpadů a doklady o jejich legálním využití nebo odstranění. Bez těchto dokladů nebude stavba zkolaudována!!!

V případě odpadů s obsahem azbestu (eternit, azbestocementové trubky, izolace apod.) je původce povinen zajistit, aby nedocházelo k uvolňování azbestových vláken či azbestového prachu do ovzduší. Tyto odpady musí být proto upraveny,

zabaleny nebo jinak zajištěny proti úniku prachových částic.

Poplatek za ledničku – a jak se mu vyhnout

Elektroodpad a vyřazené elektrické přístroje z domácností jsou odebírány ve sběrných střediscích za poplatek.

Poplatek se nemusí platit:

ve vybraných sběrných střediscích, která současně fungují jako místa zpětného odběru výrobků, lze tyto výrobky vrátit bez poplatku. Před jejich odevzdáním doporučujeme se telefonicky informovat přímo ve sběrném středisku nebo na informační lince 800 139 139 (volání zdarma) nebo na adrese www.sako.cz/ss/ seznam.

u posledního prodejce, který zajistí, aby spotřebitel měl při nákupu elektrozařízení možnost odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití (nákup : odběr = 1:1).

Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o možnostech zpětného odběru. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebírat přímo v provozovně, a to bez nároku na poplatek od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží (nákup : odběr = 0 : X).

RNDr. Miroslav Sedláček

Autor děkuje za odbornou spolupráci, připomínky a doplňky Ing. Janu Sponaroví, PhD., z České inspekce životního prostředí, dále pracovníkům odboru životního prostředí a zemědělství a odboru investic a správy majetku městského úřadu.

Mateřská škola Zahradka na škole v přírodě

V dubnu tohoto roku prožilo 33 dětí z MŠ Zahradka týden v hotelu Jelenovská v Bílých Karpatech uprostřed překrásných lesů.

Začalo to rozloučením s mámou a tátou, autobusem naloženým kufry, batohy a různými maličkostmi, který byl plný natěšených dětí v doprovodu paní učitelek a tetiček.

A už jedeme! Že cesta trvá přes 2 hodiny, nám vůbec nevadí. Odměnou nám je pohodový hotel s bazénem, příjemnou obsluhou a hlavně krásná příroda okolo.

Týden plný zážitků! Denně koupání v bazénu, procházky lesem, hry s kamarády. Pobytem nás „provází“ hajný Robátka a jelen Větrník, vždy nám přichystají nějaký úkol k získání pířka. Jakmile bude 5 pířek, můžeme vyrazit hledat poklad, který je ukrytý někde v lese. Během hledání pokladu poznáváme, jaké stromy rostou v okolí, jak se chovat v přírodě, jak ji máme chránit. Pro hajného Robátka tvoříme z přírodnin novou hájovnu. Máme i dost síly a odvahy, hravě zvládáme sportovní olympiádu. Známe také některá lesní zvířátka a písničky o nich. Pozorujeme kůry stromů a děláme „kůrotisky“. A jak to všechno dopadlo? Samozřejmě poklad byl náš! Sluníčko nám každý den pěkně svítilo a s kamarády nám bylo moc hezky.

Děkujeme, hajný Robátka a jelene Větrníku, budeme na vás rádi vzpomínat.

*Děti, paní učitelky a tety
z MŠ Zahradka
foto i text MŠ Zahradka*

Dětské dny bez úrazů na ZŠ Šlapanice

Fantázie, odloučené pracoviště Junioru – Domu dětí a mládeže, Brno, připravila i v letošním roce pro žáky prvního stupně základní školy ve Šlapanicích preventivní bezpečnostní program Den bez úrazů. Akce se konala v pondělí 7. 6. 2010 a zúčastnilo se jí celkem 192 dětí z 8 tříd.

Dětský den bez úrazů rozšiřoval znalosti a dovednosti dětí při předcházení úrazů, přinesl zajímavé ukázky hasičského sboru ve Šlapanicích, Vodní záchranné služby a Ligy za práva vozíčkářů.

Letošní ročník Dne bez úrazů byl zaměřen na podporu a nácvik týmové spolupráce. V jeho rámci si děti nejen prohloubily znalosti první pomoci, zásad bezpečnosti v různých prostředích či telefonování na tísňové linky, ale vyzkoušely si i řadu praktických aktivit, v nichž byly odkázány jedno na druhé a na vzájemnou pomoc.

Program byl zpestřen detektivním příběhem, který měly třídní kolektivy vyřešit na základě indicií získaných na jed-

notlivých stanovištích. Všem třídám se to podařilo – zjistily, že za fiktivními ztrátami šperků ve Fantázii není zloděj,

ale straka, která má hnízdo na dvoře.

Na zabezpečení akce se podílel kolektiv interních a externích pracovníků odloučeného pracoviště Fantázie.

Akce byla účastníky i pedagogy se zájmem přijata. Velmi kladně byl pedagogy i dětmi hodnocen nácvik záchran tonoucího v nově zrekonstruovaném bazénu školy a setkání s Ladislavou Blažkovou, která se pohybuje na invalidním vozíku. Děti si mohly nejen vyzkoušet život s hendikepem, jízdu na invalidním vozíku, ale co je důležitější, navázat přímý kontakt s člověkem se zdravotním postižením.

*foto i text Mgr. Eva Matoušková
pedagožka volného času*

DDM FANTÁZIE

V ZŠ ŠLAPANICE

Žáci základní školy navštěvují keramické, rukodělné a přírodovědné výukové programy ve Fantázii. Dále se mohou účastnit i kroužků pořádaných přímo v ZŠ Šlapanice. Ve školním roce 2009/2010 navštěvovalo výtvarné kroužky Šikulky, Skleněné vitráže, Žabky a kluby deskových her Osadníci a Carcassonne téměř 50 dětí.

MATURANTI 2010

Na pozvání paní ředitelky Gymnázia a ZUŠ Šlapanice jsem udělala krátkou anketu se studenty, kteří postávali před zavřenými dveřmi maturitní třídy. Někteří z nich už měli po maturitě, někteří těsně před ní. Studenti si přáli zůstat v anonymitě, proto u žádného z nich není uvedeno jméno.

MATURANTKA 1 (maturovala včera)

Jaké máš z maturity pocity?

Byl to stres?

Včera ano, ale teď už jsem uvolněná.

A co bylo pro tebe nejtěžší?

Angličtina.

Je maturita opravdu zkouška

dospělosti?

Myslím, že ne, ty opravdové zkoušky teprve přijdou.

Hlášíš se na vysokou?

Hlásím, ale bohužel mě nepřijali, takže budu muset ještě dělat zkoušky. Hlásila jsem se na Mendelovu univerzitu.

Jak budeš vzpomínat

na šlapanické gymnázium?

Určitě dobře, protože poslední rok byl nejlepší z celého studia, i když byl nejtěžší. Všichni se semknuli dohromady a pomáhali si.

Budeš se sem vracet?

Určitě bych se chtěla podívat znovu za profesory, protože nás hodně podrželi. Alespoň mě u maturity.

MATURANT 2

(těsně před maturitou)

Jak se těšíš na maturitu? Jsi ve stresu?

Ne, nikdy jsem stres neměl.

Z čeho maturuješ?

Z biologie, informatiky, angličtiny a češtiny.

Kam chceš jít dál?

Chci se jít na rok podívat do Anglie a možná tam pak i studovat.

Jak budeš na gymnázium vzpomínat?

Budeš se sem vracet?

Spíš ne.

MATURANTKA 3 (po maturitě)

Jak prožíváš letošní maturitu?

Rozporuplně, protože člověk je na jednu stranu rád, že se zbaví konečně všech těch starostí, ale na druhou stranu trošku se strachem, protože jdu zase do nového světa, kde nevím, koho potkám, a bude to složitější než těch osm let.

Jak budeš vzpomínat na gymnázium?

Budeš se sem vracet?

Rozhodně to bylo osm příjemně strávených let. Nevím, jestli vracet... těžko říct... když bude něco potřeba vyřídit... ale rozhodně když se sem vrátím, tak to bude s radostí a sentimentem.

Z čeho jsi maturovala?

Z češtiny, dějepisu, angličtiny a základů společenských věd.

A dál?

Chtěla bych zkusit psychologii na fildě.

To snad vyjde. Byla bych ráda.

Na co budeš nejmíc vzpomínat?

Asi na spolužáky. Rozhodně na takové ty vztahy ve třídě a na profesory.

Je maturita zkouška dospělosti?

Myslím, že je to zkouška celé rodiny, obzvlášť se mnou je to těžké, protože když mám trošku nervy, tak jsem taková dost podrážděná.

No, dospělosti... možná jo... určitě.

Magdalena Černá

foto Jan Šlancar

Návštěva mistra světa

Stalo se už tradicí na Gymnáziu Šlapanice, že na závěr školního roku jsou nejúspěšnější studenti oceňováni za svou studijní píli a sportovní aktivitu. Při této příležitosti každoročně zveme nějakou osobnost, která by dekorovaným předala malý dárek a potřásla pravicí. Letos si k nám našel cestu Petr Hubáček, sportovec, jemuž se letos podařil husarský kousek a spolu s ostatními hráči hokejové reprezentace dosáhl až na titul mistra světa.

Trochu jsme se obávali, že ještě před mistrovstvím světa domluvené setkání neproběhne, protože šampioni mívají nabitý program. Pak ale přišla SMS zpráva, v níž stálo: MISTR-NEMISTR, PRIJEDU, a všem nám spadl kámen ze srdce.

Když pak Petr 23. června skutečně přijel, dokonce na minutu přesně, svoji pověst potvrdil. Přes úspěch, kterého dosáhl, působil kamarádkým, bezprostředním dojmem, vtipně a s nadhledem odpovídal na spoustu zvědavých dotazů od studentů, odvázně dal koloovat svou medaili, trpělivě pózoval při fotografování a stejně ochotně pak podepisoval i nespočet kartiček, památníků, dresů a dokonce dívčích bříšek.

Studenti z vzácné návštěvy byli nadšeni a snad se u nás líbilo i Petrovi. Přejeme mu mnoho úspěchů v jeho další kariéře a třeba si někdy při zápase v Rondu vzpomene, že na tribunách mu fandí desítky studentů ze Šlapanic, kteří v něm vidí svůj vzor a jimž ukázal, že poctivá cesta k úspěchu vede přes

skromnost, vytrvalost a pracovitost.

Moc děkujeme jemu i marketinkové referentce hokejového klubu Kometa Brno Veronice Šťastné, která ho při návštěvě ve Šlapanicích doprovázela a pomohla s realizací akce. A protože se pohotové redaktorce školního časopisu The Gympos Times Veronice Košinové podařilo besedu hokejového reprezentanta se studenty zaznamenat, vybíráme několik otázek a odpovědí i pro čtenáře Šlapanického zpravodaje, mezi nimiž je určitě ne jeden fanoušek HC Komety Brno.

Jaký je váš hokejový nebo životní vzor?

Měl jsem vždy vzor ve svém tátovi, protože hrával extraligu v 80. letech za Kometu sedm sezon. On mne přivedl k hokeji, vodil mě do kabiny, kde jsem

si hrál s tenisáky a s hokejkou, když mi byly tak tři čtyři roky. Táta byl vřdycyky tím, kdo mě vnitřně hnál a který mě posouval dál, takže mým vzorem je můj táta.

V kolika letech jste začal hrát hokej?

Myslím, že mi bylo pět nebo šest roků – to je klasický věk, kdy kluci začínají chodit na led.

Kolik jste už absolvoval bitek?

Jednu ve Vsetíně, jednu ve Zlíně a jednu v Americe, kde jsem chvilku byl. Ty dvě doma v pohodě; ta ve Philadelphii trvala asi deset sekund a měl

jsem na hlavě asi osm stehů. Ale to byl opravdu bitkař, který má 300 trestných minut za sezonu.

Kolik máte vyražených zubů?

Teď dva a už mám dva umělé, takže čtyři kousky celkem. Je to běžné hoke-

jové zranění – mám to už poněkolkáté. Dá se nosit chránič, který vyražení eliminuje. Také jsem ho samozřejmě měl, ale pak si jej člověk nevezme jednou, podruhé, až mi ty zuby vždycky vybijí; to si pak říkám, že jsem blbec, že jsem si ho nevzal.

Kolik máte hokejek a kolik jste jich už zlomil?

Já moc nelámu. Mám tak jednu na deset dní, za sezonu spotřebuji kolem 40 holí, ale jsou kluci, kteří spotřebují víc.

Kolik stojí vaše výstroj?

Brusle stojí kolem 15 tisíc, hokejka kolem čtyř tisíc, zbylé věci jako helmy či rukavice okolo tří tisíc, takže bez hokejek je to celkem asi 30 tisíc korun.

Jaký je váš nejlepší kamarád z Komety?

Těžko říct jednoho – uvedu asi Pavla Zubíčka, protože je to kluk, který v šestnácti začal hrát ligu. Je o pět let starší, čili mně bylo jedenáct a já si stále pamatuji, že jsem měl jeho fotku a nechal jsem si ji podepsat s věnováním „Petrovi na památku Pavel Zubíček“ a dlouhá léta mně visela nad postelí na zdi. Je

shoda okolností, že spolu teď hrajeme.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Dceru... Máme malého psa, ten je spíše pro manželku, já moc na zvířata nejsem. Chodím ho ale po večerech venčit, což mne obzvlášť „těší“, když je večer fotbal a tak.

Zanedbáváte někdy kvůli hokeji svoji manželku?

Ona mi říká, že furt... řekla by, že určitě, já říkám, že ne, a u toho můžeme skončit, nemusíme to dále rozebírat.

Bude každou chvíli narozené dítě chlapeček, nebo holčička, a jak se bude jmenovat?

Bude to kluk. Termín je první týden v srpnu, jmenovat se bude Petr po mně a po dědovi. Holčičku už mám, má šest a půl, v září jde do školy, takže si už doma na školu hrajeme – máme aktovku, já zadávám úkoly, známkuji to – samý jedničky – dobrá, po tátovi...

Budete vychovávat svoje dítě k hokeji?

Myslím, že pokud budu ještě hrát, tak to samo vyplyne. Můj táta hrával, já jsem jím k tomu byl veden automaticky, takže by to mohlo být ve stejném du-

chu. Dcera dělá krasobruslení. Je dost možné, že syn půjde k hokeji. Jestli mu to vydrží a bude ho to bavit, to bude jen na něm.

Jaroslav Kotulán

foto Gymnázium a ZUŠ Šlapanice

www.kestavbe.cz

Rádi bychom Vám představili ZCELA NOVÝ projekt společnosti ASPIDA, s. r. o.

Jedná se o webový portál **www.kestavbe.cz**, který bude komplexním přehledem firem z oblastí stavby, renovace, rekonstrukce. Vše, co se týká domu, bytu, zahrady, ale i průmyslových staveb, subdodavatelů, výrobců a dalších. Zatím jen pro Brno a okolí (Jihomoravský kraj).

Přesvědčte se sami na **www.kestavbe.cz**

Součástí tohoto projektu je tištěná verze formou odborného časopisu s užitečnými články, poradenstvím a přehledem firem pod jednotlivými obory.

Distribuce bude zajištěna prostřednictvím našich obchodních zástupců a na veletrzích – účastníme se minimálně čtyř veletrhů ročně. Dále přes hobby hypermarkety a OD Tesco v Brně u dálnice. Další distribuční místa jsou: prodejny stavebnin, stavebních materiálů, barev-laků, nábytku, vody-plynu-topení, zahradnictví a další.

Samozřejmostí je, že všechny zaregistrované firmy na **www.kestavbe.cz** obdrží také tyto nové výtisky.

Dejte všem o sobě vědět!!!

Vyžádejte si nový odborný časopis „Ke stavbě!!!“ od společnosti Aspida, s. r. o., na tel.: 545 221 137, 608 770 882, nebo adrese: Černovická 13, 617 00 Brno, **www.aspida.cz**, a nahlédněte pod pokličku novému projektu na **www.kestavbe.cz**

kestavbe.cz
katalog pro stavby - zahrady - interiéry

01

www.kestavbe.cz

Vydává *Aspida*[®] s.r.o. www.aspida.cz

Hudební škola Yamaha je tu pro všechny

Nevíte, kde si můžete s vaším dítětem pohrát, dobře se pobavit, a přitom mu dát ty nejlepší základy pro další hudební vzdělávání? Umožníme vám to ve výjimečné třístupňové přípravce, jež je ideálním impulzem pro další hudební

Skupina A*SING Hudební školy YAMAHA ve finále Dětské porty

Na hodině „Robátek“

Ekologická likvidace a odvoz autovraků zdarma

Kontakt: 605 325 321

vývoj. **Robátka** pro nemluvnata již od čtyř (!) do 17 měsíců věku, **První krůčky k hudbě** pro batolata od 18 měsíců. **Rytmické krůčky** pro předškoláky od čtyř do šesti let rozvíjí hudební představivost a elementární hru na nástroje ulehčuje volbu dalšího instrumentálního vzdělávání.

Pro děti i dospělé jsou určeny obory **Pop zpěv**, **Zobcové flétny**, **Kytara** (v pobočce v Brně-Líšni i **Elektrická kytara**, **Keyboard**, **Bicí nástroje**) s originální metodikou a atraktivní formou výuky, v příjemném prostředí a bez stresu.

Zpíváte-li rádi, intonačně čistě a chcete se uplatnit v oblasti populární hudby nebo se jen pobavit, můžete si zdokonalit pěveckou techniku, naučit se přesně

z různých žánrů populární hudby, vpracovat osobitý interpretační styl, zvládnout techniku zpěvu na mikrofon. Letos naši žáci z oboru Pop zpěv vyhráli celostátní soutěže s dlouhou tradicí: Dětská porta, Karlovarský skřivánek, Yamaha show, a také jste je mohli slyšet na kulturních akcích ve Šlapanicích.

Zobcové flétny jsou vhodné pro všechny bez rozdílu věku, pohlaví či vzdělání. Nahrávky doprovodů zvyšují motivaci i radost ze hry. Zájemci o kytaru zvládnou jak základy „klasiky“, tak hru basové linky, folkový picking, akordický doprovod. Důraz se klade na rozvoj instrumentální techniky, harmonického a rytmického cítění.

Přijďte se podívat na ukázkové lekce nebo se informujte na stránkách www.yamahaskola.cz/brno.

udělá muzikanty z celé rodiny!

Zveme Vás 6. září do ZŠ Šlapanice

9.00 ukázky z programů pro děti od 4 měsíců

10.00 pro děti od 18 měsíců

16.30 pro děti od 4 let

17.00 zápis

Kytara, Zobcová flétna, Pop zpěv

Informace na tel.: 603 943 213

www.yamahaskola.cz/brno

text i foto Yamaha

SPCCH na zájezdě v Kroměříži

Dne 26. 5. 2010 Klub svazu postižených civilizačními chorobami po zimní odmlce opět vyrazil za poznáním krás a památek naší vlasti. Tentokrát byla naším cílem Kroměříž. Po dálnici jsme v cíli naší první zastávky byli coby dup! Prohlídka zámku trvala 90 minut a bylo na co se dívat. Krásné sály, dobový nábytek. Ve sněmovním sále jsme si dokonce mohli zazpívat a v dalším sále nás pak čekalo milé překvapení – v podobě houslového mini-koncertu – v podání místní paní učitelky. Za 90 minut jsme viděli spoustu historické krásy – včetně mnoha obrazů z dob, kdy zámek sloužil jako letní sídlo olomouckým arcibiskupům.

Po prohlídce zámku následovala procházka zámeckým parkem. Minizoo vévodil v té době zrudlý pavíán. Pávi se chlubili svými rozprostřenými vějíři.

V ohradě pak stádo koz, daňků a spousta domácí drůbeže. Ve vodním korytě pak bylo znát, kam až sahala hladina vody před týdnem.

Po individuálním obědě jsme se vydali do Květné zahrady. Tam nás však čekalo velké rozčarování. Chápali jsme, že zahrada z důvodu nedávných vytrvalých dešťů byla z velké části neosázená – tedy nebylo tam to, kvůli čemu se zahrada říká Květná. Když jsme viděli dopoledne v zámeckém parku 15 zahradníků, jak pracně osazují jeden ze záhonů, nedivili jsme se ani, že v Květné zahradě vybírají vstupné 25,- Kč, i když tam nebylo nic moc k vidění. Ale zvedli nám adrenalin, když rotunda s kyvadlem byla zavřena bránou a za prohlídku požadovali dalších 20,- Kč na osobu!!

Bludiště jsme měli prolezlá, co bylo k vidění, jsme viděli a stáli před pro-

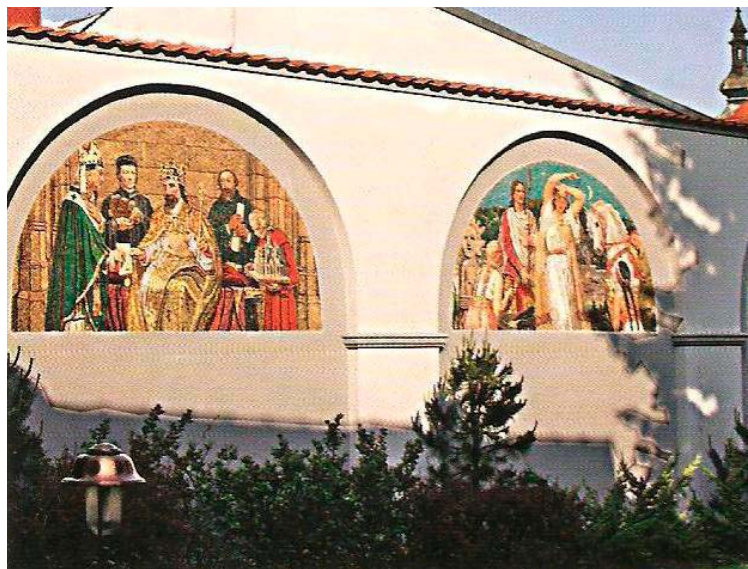
blémem, co s načatým odpolednem. A tu někoho napadlo: „Jedeme k Bolkovi na farmu.“ Jak se po chvíli ukázalo, byl to nápad skvělý. Spousta účastníků tam nikdy nebyla a i ti, co už tam zavítali, byli mile překvapeni. Prohlédli jsme si kavárnu, ze které se vysílají známé TV programy, i místnost za ní, o které spousta z nás neměla ani zdání. Ale zlatým hřebem odpoledne bylo krmení koz, lam, ovcí a i jednoho pštrosa a jednoho velblouda. A překvapující bylo pro mnohé i zjištění, na co všechno se dají čerpat peníze z evropských fondů. Ale to už by byla zase jiná kapitola.

Dá se říci, že počasí nám celkem přálo a 40 lidí prožilo příjemný den, na který si určitě pro nevěšdní zážitky občas vzpomenou.

*text i foto Jaroslav Vymazal,
předseda Klubu SPCCH Šlapanice*

Kavárna U Bolka

Lunety Maxe Švabinského

NÁBOR MAŽORETEK LILI

V sobotu 12. 6. 2010 se na Dni hasičů v městském parku ve Šlapanicích všem návštěvníkům ukázaly malé mažoretky – a to hned ve dvou vystoupeních. Dětskému i dospělému publiku se moc líbily – a tak případné zájemce zvou touto cestou k rozšíření jejich řad.

Mažoretky LILI jsou mladou skupinou mažoretek ve věku 6–15 let, která teprve druhým rokem působí v oblasti Brna-sever. O tom, že se jim daří, svědčí pěkné druhé místo v letošní dub-

nové mezinárodní taneční soutěži, která je vyhlášenou tradicí na MČ Brno-střed, a hlavně růst členské základny. Pomalu se profiluje oddělená skupina přípravky děvčat ve věku 3–5 let, juniorek 6–12 let a dorostu ve věku 13–16 let. Raketo- vě rychlý vzestup je ale hlavně v oblasti prezentace a počtu akcí, na kterých se děvčata veřejnosti ukazují. Kalendář vystoupení skupiny čítá v prvním pololetí tohoto roku na 20 prezentací! Některé z těchto akcí jsou několikadenní – a tak je evidentní, že si touto volnočasovou

aktivitou děvčata užívají nejen týdně 3 hodiny tvrdého tréninku, ale také spoustu kolektivní zábavy a výletů mimo jejich domovské Brno. S počtem akcí velmi rychle vzrostly potřeby na profesionální vybavení a působivé pomůcky k vystupování. Během několika málo měsíců se skupinu – pomocí sponzorských darů a také dotace MČ, ve které LILI působí – podařilo vybavit sportovními kostýmy šitými na míru a všemi pro mažoretky nutnými doplňky. Radostí je fungování koncepce především

pro trenérku skupiny, která je dlouholetou reprezentantkou týmu AMA Opava a v Brně studuje Pedagogickou fakultu MU. Tradice mažoretkového sportu je na severní Moravě o třídu výše než ve zbytku republiky. Proto se také ve kvalifikaci na mezinárodní soutěže vrcholové organizace mažoretek IMA prosazují výhradně děvčata z Ostravy nebo Opavy.

V Brně a okolí působí několik málo konkurenčních skupin, jejichž pojetí je ovšem spíše než pojetím soutěživosti a zdravé rivality sportu pojetí obecně volnočasové aktivity. Koncepte LILI je v tomto jiná. Technika děvčat se neuvěřitelně zkvalitňuje – náročnější prvky v

sestavách dodávají prezentacím dynamiku a atraktivitu. Inspiraci LILI hledají ve skupinách odpovídajících jejich pojetí mažoretek. Evropské ambice mají v okolí také - obecně vždy atraktivní Slovenky. Právě s jejich základnami v Šale a Galantě mají LILI rozběhnutou družbu a organizují společné akce. Výměna zkušeností je – jako ve všech oblastech – i tady více než důležitá. A pakliže se vše povede – vyrazí LILI na podzim právě se Slovenkami na družební soustředění trénovat na písčitéch plážích a hledat inspiraci u kolegyně z italské Verony! Snad nám tedy na Brněnsko studenti z jiných krajů republiky přinesou nové dobré věci –

a Brno tak získá v oblasti dětského tance nový směr, který jej bude zviditelňovat a dobře reprezentovat! A pakliže se mezi čtenáři najdou lokální patrioti, kteří projekt rádi podpoří, vítáme nové členky v průběhu celého roku.

CVČ Paleta / DDM Junior

Brno-Židenice

CVČ Liška / DDM Lužánky Bílovice

CVČ Lesná / DDM Lužánky Brno

Informace lze získat u hlavní trenérky:

sl. Jana Krušberská – tel. 775 374 161,

e-mail: j.krusberska@seznam.cz

Jana Krušberská

Na Loučkách

V tomto příspěvku nejde ani tak o historii v pravém slova smyslu, jako spíše o prostý fotografický záznam z vycházky o volné sobotě v květnu 1977. Nic pamětihodného se ten den neudálo, a tak se jen nostalgicky ohlídím za tzv. historii všedních dnů, což ostatně čas od času provádí kdekdo. Znamé jiříkovičské Loučky jsou jedním z půvabných biokoridorů, které si uchovaly téměř nedotčený charakter dodnes. Při pořízování těchto záběrů nebylo však naprosto jisté – pokud vím – zda je nečeká podobný osud jako pásy zeleně mezi Podolím a Bedřichovicemi při stavbě dálnice. Před několika roky jsem se dozvěděl, že těleso současné dálnice mělo procházet těsně vedle Žuráně a poté protínat právě Loučky. Po intervenci nejmenovaného vlivného šlapanického občana bylo toto rozhodnutí změněno a stavba byla realizována tam, kde je dnes.

Nijak zvláštní snímek č. 1 byl toho velmi teplého odpoledne nečekaně oživen vzletem letounu Z-37 Čmelák, který měl startovací plochu v poli nad Loučkami a hnožil okolní lány.

Oblíbeným cílem vycházek je téměř na konci sadů mariánský obrázek (fotka č. 2 z roku 2002), jenž zřejmě připomíná nějakou událost. K tomuto zákoutí u potůčku přicházeli a dodnes docházejí jiříkovičtí osadníci každý Nový rok jako prosebné procesí k vykonání pobožnosti, které jsem se i já jednou zúčastnil.

Č. 3: Vracel jsem se oklikou až ke státní silnici Brno–Olomouc. Podobných snímků, jako je tento, se v 70.–80. letech minulého století dalo nafotit spousta.

Vídali jsme emběčka, moskviče a trabanty, „poutače“ s družstevními hesly, zde na obloze opět zemědělský Z-37 a v pozadí tvaroženský Santon.

Č. 4: Pohodový den měl ještě dohru. K vrčícímu Čmeláku se později přidal kroužící větroň, kterého zradila termika a jeho pilot si vyhlížel místo k nouzovému přistání. K tomu došlo na poli kousek od silnice do Mokré-Horákova. Vysílačkou byl přivolán letoun L-60 Brigadýr a k němu přicházejícího plachtaře zřejmě dopravil na mateřské letiště; vše za asistence VB. Jak vidět v pozadí, po dálnici nebylo ještě ani stopy.

Text a foto: Petr Bílek

Koupím RD

ve Šlapanicích
či blízkém okolí,
horší stav nevádí,
rychlé jednání.

Tel.: 775 667 214

Uvažujete o koupi bytu, domu případně jiné nemovitosti, potřebujete poradit s financováním?

Bezplatně Vám poradíme a zprostředkujeme hypoteční úvěr na koupi nebo rekonstrukci nemovitosti.

Kontakt a bližší informace: 608 842 354

www.financni-sluzby.net

Šlapanické slavnosti v průběhu desetiletí

Vážení čtenáři, máme zde opět polovinu srpna a s ním i každoroční Šlapanické slavnosti, které se až na drobné výjimky konají od roku 1932. Jaké budou ty letošní, ukáže až čas, ale věřte, že se přípravný tým snažil nachystat pro vás co možná nejbohatší program. Ohlédneme se nyní zpět po desetiletích a podíváme se, co nabízely pozvánky a plakáty a také jak bývaly slavnosti hodnoceny místním i regionálním tiskem. Vraťme se tedy na krátkou procházku časem nazpět léty 2000, 1990, 1980, 1970, 1960, 1950 a 1940.

V tom posledně jmenovaném roce 1940 se konaly slavnosti již podeváté. Válečná doba si však vyžadovala nejruznější omezení, a tak pořádající spolek *Náš domov* uveřejnil ve Šlapanickém zpravodaji 3/1940 toto oznámení: „Každoročním návštěvníkům Šlapanických slavností sděluje *Náš domov*, že se pro letošek se zřetelem na různá omezení vážnou dobou vyžadovaná podrobný program nestanoví, když určitě nevíme, zda bychom jej mohli dodržet. Přesto Vás žádáme, abyste si v kalendáři poznačili 18. srpen pro návštěvu Šlapanic a přijeli k přátelskému pobesedování.

V příštím čísle, jež vyjde začátkem srpna, oznámíme program.“ A skutečně, v následujícím čísle bylo na titulní straně uvedeno palcovými písmeny: ŠLAPANICKÉ VZPOMÍNKOVÉ DNY.

„*Občané, rodáci a přátelé Šlapanic! Jako obvykle každoročně sejdeme se i letos, abychom vzpomínkami pookřáli a se posílili. Bude to v sobotu 17. a v neděli 18. srpna. Pořad bude skromnější než jiná léta, ale zábava nemusí být méně srdečná.*“ V sobotu večer se konala taneční zábava (místnost a čas měly upřesnit plakáty). Netančící mohli navštívit místní kino, kde měli zhlédnout prvotřídní program. Ten však ale také nebyl uveden. V neděli v 9 hodin byla návštěva hrobů spolužáků a učitelů na místním hřbitově, pomníku padlých ze světové války v obecním parku a po ní následovalo přátelské setkání padesátiletých v hostinci pana Hanzla. Ve tři hodiny odpoledne se v obecním parku konal promenádní koncert s přátelským posezením. Během koncertu byla provedena přehlídka svérázu a tři nejlepší byly odměněny vzpomínkovými cenami. (Pozn.: „Svéráz“ – národní hnutí, jinde uváděno též umělecký směr na-

cionálního charakteru. Vznikl koncem 19. století, ale udržel se ještě ve 30. a 40. letech století dvacátého. Svoje uplatnění našel v mnoha formách užitého umění, především v ornamentice a oděvnictví, kde motivem byly lidové kroje.) Dále *Náš domov* vyzýval: „*Národní kroje vítány. Dostavte se v hojném počtu! Vstupné dobrovolné.*“ Pořadatelé chtěli obnovit také poutní slavnost, ale jak je možno v dalších řádcích číst, tento záměr se jim nepodařil.

Po dalších 10 letech v roce 1950 se Šlapanické slavnosti již druhým rokem nekonaly. Stejně jako protektorátní úřady v letech 1942–44, tak nové lidové orgány v letech 1949–1957 slavnostem nepřály.

Uběhlo opět jedno desetiletí, psal se rok 1960 a s ním třetí ročník obnovených slavností. V této nové éře se od poloviny 60. let k jubilatům padesátiletým přidávali také šedesátiletí. Vyvoláno to bylo bezpochyby onou devítiletou přestávkou. V té době bylo ctí jít v kroji, a když ne zrovna jako stárek, tak aspoň jako jubilat v průvodu. V čele jubilatů padesátiletých či šedesátiletých nesli dva vybraní muži onu příslušnou

Národopisné odpoledne v parku, 1960

číslou a za nimi pak byl celý ročník označen visačkou 50 či 60. Obojí jubilanti jak padesáti-, tak šedesátiletí mívali 1–2 kolony stárků vždy po čtyřech párech a nesli šlapanické právo. V průvodu do kroku hrávalo i více dechových kapel, pochodovaly hostující soubory a uzavíraly je skupiny občanů a hostů. Spolek Náš domov sice již neexistoval, ale nahradil jej kroužek Náš domov při Osvětové besedě Šlapanice. Pochopitelně že většina jeho členů byla z bývalého spolku. Slavnosti se však od konce 50. let konaly vždy pod záštitou MNV. I další novinka přibyla. Fotografování jubilentů ať už stárků, či ročníkové fotografie bývaly běžné a dochovaly se už ze 30. let. Nově se ale začala vytvářet tabula s fotografiemi jubilentů, kde byly také fotografie již zemřelých spolužáků. Tabula byla nejčastěji vystavena v cukrárně u Řeháků na rohu Brněnské a Nádražní ulice v bývalém Tepu, Narpě, ale i jinde. A co nabízely slavnosti v roce 1960?

Ze soboty na neděli 7. srpna minutu po půlnoci proběhlo slavnostní fanfárové zahájení spojené s ohňostrojem. V půl deváté ráno se konala slavnostní schůze k 50. výročí založení včelařského spolku a následně zahájení výstav: Vývoj včelařství, Grafika M. Švabinského a Lidová umělecká tvořivost. Po zahájení proběhl v parku koncert dechové hudby OB. Odpoledne od 14 hodin se konalo zvaní stárků, průvod s hudbou a v parku lidová veselice. V pondělí večer byla beseda o historii šlapanických krojů, v úterý večer přednáška ČSČK, ve středu večer beseda SČSP, ve čtvrtek večer kon-

cert Pěveckého sdružení a dechové hudby OB zakončený ohňostrojem. V hlavní dny slavností pak v sobotu po celý den bylo možno navštívit muzeum a pamětihodnosti Šlapanic, večer pak v parku proběhla taneční zábava s ohňostrojem.

V neděli v 6 hodin ráno budíček městským rozhlasem, uctění památky zemřelých spolužáků a učitelů na hřbitově v 8 hodin a v 10 hodin Jízda králů. Odpoledne ve 14 hodin vyšel tradiční průvod od sokolovny do parku, kde po fanfárách a slavnostních projevech přivítal přítomné předseda MNV Jan Staněk. Pak už vystoupily krojované skupiny místní osmiletky, taneční soubor ČSM s příslušníky čs. armády, soubory Vlajčka Brno a Vlajka mládí a jubilanti padesátníci s tradičním šlapanickým právem. Po národopisném odpoledni následovala do půlnoci lidová veselice s dechovou hudbou a ve 24 hodin byly slavnosti zakončeny fanfárou. Plakát také oznamoval, že za nepříznivého počasí se nedělní odpolední slavnost koná ve všech místních hostinských sálech. Z dochovaných fotografií je ale patrné, že den byl jako vymalovaný, a proto také hojná návštěva v parku.

Přišel rok 1970 a s ním i léta normalizace. Slavnosti se to však nijak významně nedotklo. Pořádány byly opět kroužkem Náš domov pod záštitou MěstNV, ale také pod patronací šlapanických závodů. Je potřeba se alespoň za desítky jmen dobrovolných spolupracovníků a organizátorů zmínit o několika osobách, bez kterých bychom si tehdejší slavnosti nedovedli představit. V době

zrodu slavností to byli mezi jinými Alois Pojzl, Rudolf Hrabálek, Metoděj Řičánek, Marie Podroužková, Alois Krček, Jaroslav Dvořáček a Jaroslav Kocián. Později k nim přibyli Otakar Horáček, Jiří Knos a Antonín Ciprys. A co tedy nabízely slavnosti v roce 1970?

V sobotu 8. srpna byly zahájeny dvě výstavy, a to výstava obrazů akad. malíře Aloise Kalvody na ZDŠ Riegrova a výstava k 60. výročí založení včelařů. O týden později v sobotu 15. srpna byly otevřeny další tři výstavy, a to v dívčí škole na náměstí výstava drobného hospodářského zvířectva, v sále JZD u Janičků výstava kanárů a exotického ptactva a v bývalé orlovně výstava Okupace, odboj, osvobození a 25 let budování města. Toho sobotního odpoledne přijal v 16.30 hodin předseda MěstNV Rostislav Nohel spolu s dalšími představiteli města jubilanty a pak následovala pietní vzpomínka na místním hřbitově k uctění zemřelých spolužáků a učitelů. V neděli v 7 ráno budíček městským rozhlasem a ve 14 hodin vyšel krojovaný průvod po tradiční trase. V parku po uvítání hostů proběhl národopisný program, v němž vystoupily šlapanické soubory, jubilanti, mladí hasiči, dechová hudba OB a soubor Křenováček. Po skončení programu následovala od 19 hodin lidová veselice a slosování vstupenek účastníků odpoledního programu.

A protože nám zbývají ještě roky 1980, 1990 a 2000, čímž by se příspěvek velice prodloužil, budeme pokračovat příště.

Josef Kopecký, foto archiv J.K.

ŠLAPANICKÉ SLAVNOSTI

Šlapanické slavnosti jsou letním svátkem folkloru a tradic a zároveň příležitostí pro setkání rodáků, jubilentů a přátel našeho města. Přijměte prosím moje pozvání na tuto slavnost.

POZVÁNKA NA ŠLAPANICKÉ SLAVNOSTI 2010
13.–15. srpna 2010

Pokud Vám stále bije srdce „Šlapanáčky“ nebo „Šlapanáka“, s potěšením Vás uvítám na setkání jubilentů, kteří se narodili a žijí nebo prožili část svého života v našem městě.

Zástupci Šlapanic Vás přivítají v zasedací místnosti městského úřadu v sobotu 14. srpna 2010
ve 14.00 hodin (padesátníci), v 15.00 hodin (šedesátníci),
v 16.00 hodin (sedmdesátníci), v 17.00 hodin (osmdesátníci).

Na setkání s Vámi se těší

Ing. arch. Jaroslav Klaška
starosta Města Šlapanice

Petr Janoch: Výslednou koláží se nechávám překvapit

Součástí letošních Šlapanických slavností je i výstava koláží šlapanického rodáka Petra Janocha. Tento mladý umělec se zabývá převážně výtvarnými kolážemi. Baví ho ale také fotografie, hra s psaným textem a chce si sáhnout i na sochařské umění. Protože letošní výstava ve Šlapanicích je jednou z jeho prvních, dovolujeme si vám představit tohoto umělce blíže v následujícím rozhovoru.

Výstava v sokolnické sýpce je tvoje první?

V podstatě ano. Před třemi roky jsem vystavoval fotografické obrazy v aule Jihočeské univerzity. Ale byla to taková společná výstava asi pěti nebo deseti lidí. Takže v podstatě je to moje první výstava.

Jak ses dostal k obrazovým kolážím?

Vykrystalizovalo to spíše samo. Došlo se mi do ruky několik různorodých obrázků, které jsem zkoušel poskládat do jednoho celku a s výsledkem jsem byl spokojený. Tak jsem začal dělat koláže a postupně je doplňoval o malbu a i jiné materiály. Myslím, že to bylo také tím, že pět let předtím jsem nic nevytvořil a za tu dobu toho ve mně mohlo dost dozrát.

Myslíš, že když člověk delší dobu nic nevytvoří, dozrávají v něm budoucí výtvořky?

Určitě, protože všechno má podle mě svůj čas a potom už jde jen o to, nějak to ze sebe dostat...

Čas – ten se odráží i v několika tvých kolážích, které jsou o historii... čerpáš v nich z minulého, z toho, co nazrává. A také jsi studoval kulturní historii. Jaký význam pro tebe má minulost, historie?

Kulturní historii stále studuji. Nemíjí ale tak, že bych čerpal z historie. Zabývám se konkrétním obrázkem, který ve

TENISOVÁ HALA & RESTAURACE

Těsnohlídkova 9
Šlapanice u Brna
664 51
Tel.: 544 246 169
Mobil: 725 046 373

Pevná, větraná a vytápěná tenisová hala s profesionálním povrchem hard court Super Cushion I.
Proč jezdit do **Flushing Meadow**, když můžete hrát po celý rok na stejném povrchu **nedaleko od centra Brna?**

Celoroční provoz ve Šlapanicích - Těsnohlídkova 9
(vlevo proti čerp. stanici Shell)

- **Šatny**
- **Sprchy**
- **Párty**
- **Přátelské turnaje**
- **Možnost výuky s trenérem**
- **Restaurace se zahrádkou**

DENNĚ
tenis. hala: 7 - 24 hod.
restaurace: 16 - 22 hod.
(dle objednávek)

mně krystalizuje a postupně se mi spojuje v nějaké téma. A je jedno, jestli je to čas, historie nebo něco úplně jiného. Historií jsem také ovlivněn, ale v úplně jiných směrech.

Například když se teď snažím zdokumentovat staré domy ve Šlapanicích. Za posledních deset let zmizely prakticky všechny, které tu ještě byly.

Vytváříš si někdy představu toho, co chceš vytvořit, nebo to necháváš vylpnout a výsledkem se pak zpětně překvapit?

Spíš se nechávám překvapit. Většina mých koláží je vytvořená z fotek – novinových, časopiseckých... Listuji časopisem, a když mi padne do oka nějaký obrázek, zapamatuji si ho a listuji dál. Až mi do oka padne druhá fotka – to už mám dva dílky skládačky... pak objevím třetí, čtvrtou fotku... a najednou se mi objeví úplně celá skládačka, celé puzzle. Potom už jenom doladím detaily. Takže je to úplně spontánní formou.

A názvy? Jak ty vznikají?

Vycházím z toho, jak na mě celek působí nebo co zobrazuje.

Spektrum významů, které může koláž dávat, je široké. Nechávám na každém divákovi, co si v ní najde. Název je jen možným vodítkem.

PETR JANOCH / Šlapanický rodák, v současné době žije v Českých Budějovicích, kde studuje obor kulturní historie na Jihočeské univerzitě. Od ledna 2010 spolupracuje s Národním památkovým ústavem.

Odmalička se zabývá kresbou. Nejvíce ho zaujaly obrazové koláže, které vystavoval v červnu 2010 v sokolnické sýpce a v srpnu 2010 ve Šlapanicích u příležitosti Šlapanických slavností. Zabývá se také fotografií, fotografickými obrazy a další uměleckou tvorbou.

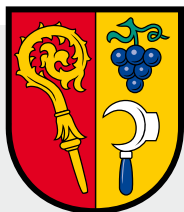
Jaké máš plány do budoucna?

Pokračovat v obrazových kolážích a rozšířit je i o fotografické koláže. Také bych se chtěl věnovat psaným kolážím, například přepracovat román Karla Čapka *Továrna na absolutno* a za použití původního a svého textu vytvořit nový. Téma a poselství by zůstalo. Zatím ale nevím, jak je to s autorskými právy. Potom mám několik nápadů, které ještě nemám úplně vyjasněné. Chtěl bych se věnovat sochám – z různých vysloužilých věcí. Dal bych dohromady dva nebo tři předměty, které mají svoji minulost, a vytvořil bych z nich novou sochu.

Jak si to mohu představit? Co například?

Teď mám třeba nápad použít starou děrovačku, která mi připomíná tlamu egyptské bohyně Tveret, která požírala duše mrtvých, kteří se nedostali skrze podsvětí.

Magdalena Černá

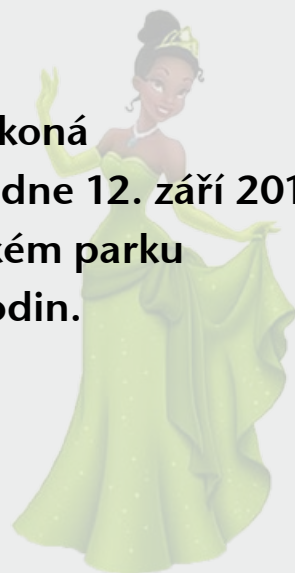

Město Šlapanice Vás srdečně zve na

POHÁDKOVÝ LES

který se koná
v neděli dne 12. září 2010
v městském parku
od 14 hodin.

V Pohádkovém lese potkáte pohádkové postavičky, s nimi splníte pohádkové úkoly a od některé z nich dostanete pohádkovou odměnu.

ČESKÝ ZAHŘÁDKÁŘSKÝ SVAZ ZO Šlapanice

pořádá tradiční

Letní výstavu květin

ovoce, zeleniny, bonsajů a kaktusů

u příležitosti Šlapanických slavností

Výstava se koná dne 14. a 15. 8. 2010 v sále orlovný v 8–18 hod.

Všechny zahrádkáře, občany, návštěvníky Šlapanic, všechny milovníky a obdivovatele květin srdečně zve výbor Českého zahrádkářského svazu ZO Šlapanice

Vstupné dobrovolné

Akce je sponzorována Městem Šlapanice

Šlapanice Anděloslava Hrabálka

U příležitosti konání letošních Šlapanických slavností připravilo Muzeum ve Šlapanicích výstavu **Šlapanice Anděloslava Hrabálka**. Výstava představí soubor modelů domů a významných staveb města Šlapanice, které za druhé světové války vyrobil místní občan, školník měšťanské školy, **Anděloslav Hrabálek**.

Hrabálkův model měl být připomínkou hrdinství šlapanických občanů, kteří byli umučeni nebo perzekvováni během nacistické okupace. Na výstavě je věnována pozornost také životním osudům těchto šlapanických hrdinů.

Výstava bude otevřena od 11. 8. do 22. 8. 2010, od středy do neděle od 13 do 17 hodin, v době konání Šlapanických slavností 14. a 15. 8. pak od 10 do 17 hodin.

text i foto M. Krajíčková

NEVYMĚNÍŠ - NEPOJEDEŠ

Řidičské průkazy vydané od 1. ledna 1994 do 31. prosince 2000 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do **31. prosince 2010**.

Rozhodující pro výměnu řidičského průkazu je datum jeho vydání, nikoliv typ řidičského průkazu (viz § 134 zákona č. 361/2000 Sb.)

Jste držitelem některého ze zde uvedených řidičských průkazů? Podejte žádost o výměnu co nejdříve!

Co musím mít s sebou?

platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
jednu fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
řidičský průkaz, kterému končí platnost

Kolik mě to bude stát?

povinná výměna řidičského průkazu je osvobozena od správního poplatku

Další informace získáte na internetových stránkách

www.vymentesiridicak.cz

Kde si mohu vyměnit svůj ŘP?

na příslušném pracovišti
obecního úřadu obce s rozšířenou působností
(podle místa trvalého pobytu držitele řidičského průkazu)

Kdy mně bude vydán nový ŘP?

nejpozději do 20 dnů ode dne podání žádosti
(popř. do 5 pracovních dnů po úhradě
správního poplatku 500 Kč)

Karneval, 19. 6. 2010

foto M. Černá

Koncert Dechové hudby Šlapanice
na Masarykově náměstí, 22. 6. 2010

foto M. Černá

Cyklostezky zadarmo?

Ano, dnes jsme je mohli využívat, kdyby... Odpustím si však hořekování i jiné stesky, neboť je to k ničemu a co se před desítkami let stalo, nelze odstát. Je však možno naznačit současný stav i vyhlídky do budoucna. Kdo z pamětníků (včetně mne) viděl letecké snímky z roku 1953 obsažené v letáku s názvem Radar ve vašem regionu, upamatoval se na tu síť hladkých polních cest a stezek, které při dostatečných úpravách, propojeny se sousedními okresy, mohly dodnes sloužit cyklistům. Běžně je tomu tak v zahraničí, jak dosvědčuje člověk, který na Západě nějaký čas žil a jezdil tam na kole. Cyklostezky je prý možné si vybrat a na žádné se nepotkáte s autem. Nedošlo tam ovšem ke scelování pozemků, rozorávání mezí a úbytku polních cest jako u nás. I po řadě desetiletí je tento stav leckde nedořešen. Podle slov známého řidiče bývají cyklostezky severně od Brna často přecpány (stále je jich málo), zato v prostoru slavkovského bojiště potkávám cyklistu vzácně. Některé úseky v oblasti mohly připomínat tankodrom, jiné jsou posety volně ležícími kameny (je tomu tak i na Tuřance). Ty jsou asi největším nepřítelem bicyklu a i vlastník horského kola nejhruššího kalibru kolikrát musí jet po poli, nebo i slézt. Výjimkou je kvalitní úsek za Telnicí a před Podolím. Jinak žluté tabulky označují jako „cyklostezky“ hustě frekventované vozovky.

Škoda, že i v posledních letech, kdy už cest moc nezůstalo, byly zaorány ještě další, třeba ta z ulice Smetanovy na Prokopku. Jiné už jsou řadu roků zaslepeny, například stezka podél trati za ulicí Jungmannovou kdysi vedla až do Slatinky. Dnes končí u CTParku. To však nevadí řidičům čtyřkolek, uhanějícním klidně po poli, a otrlejší cyklistům. Nedivím se jim. Dotčenou cestu navíc družstevníci zužují prioritáváním dalších brázd – až k železničnímu přejezdu. Zrušenou polňačkou nad Brédovkou dnes nelegálně projíždějí řidiči malých motocyklů, cyklisté, ale i auta. Vloni jsem viděl škodovku projíždět kukuřicí. U polních

cest nacházím i značku Zákaz vjezdu všech vozidel – tedy i cyklistů? (Na Hraničkách). Často chybí i tzv. hraniční ochozy mezi polem a ostatními plochami. Ty mohly sloužit jako minichodníčky komukoliv, kdo se rád pohybuje přírodou. Hne mi totiž žlučí, když vidím ornici sahající těsně na břeh potoka, ke trati, k remízku... Nesmyslné zabírání kdejaké okrajové pídě půdy nelze rozumově zdůvodnit. Asi mají pravdu cizinci, že omezená průchodnost naší krajiny je v mnohých katastrofách až příslovečná.

Co teď s tím? V jistém sportovním časopise čtu, že za ukazatele vyspělosti státu se mj. považuje kvalita hromadné a cyklistické dopravy i právo na bezpečnou chůzi. To u nás pokulhává, proto kolem roku 2000 se cyklisté-silničáři stahují z vozovek – desateronásobně narostl provoz. Znovu se však domáhají svých práv; jejich demonstrační jízdy jsou známy. Jsou zde sice snahy o řešení, ale realizace cyklostezek jsou kvůli různým průtahům stále oddalovány a nakonec k nim třeba nedojde. Jiné cyklostezky jsou budovány zbytečně draze (miniasfaltky). Líbí se mi však pokračující rekonstrukce polních cest v Tuřanech. A co u nás? Známa trasa podél Řičky do Ponětovic například může pokračovat

od AVUSu zaniklou polní cestou dle potoka, navázat na zasypaný horní náhon ke kobylnickému mlýnu, překříží silnici, obtáčí vodní plochu Trávníkové školky, odbočí doleva přes obnovovaný biokoridor „Rezekvítek“, odpočinek možný u Tří doubků (dnes je tam stůl a lavičky), dále podél bažantnice k sokolnickým bytovkám... atd. Náklady na úpravu těchto cest by nemusely jít do milionů. Uvítal bych též legální chodník z ulice Vrchlického ke stavebninám – i osázený stromy. Estetičnosti periferie by to nesporně prospělo. Zatím je tu každoročně vyšlapávána cestička „načerno“. Bude-li jednou stát tolik diskutovaná průmyslová zóna, představuji si u Lípy odbočit na cyklostezku a skončit u břehů Svitavy v Černovicích – aniž bych potkal auto. Jsem však mírně skeptický, jako mnozí obyvatelé Šlapanic, a domnívám se, že kvalitní síť cyklotras se (možná) dočkají dnešní třicátníci – pokud mezitím neodcestují se svými koly tam, kde jsou tyto síť samozřejmostí.

Text a foto: Petr Bílek

Poznámka redakce: Brédovka je název části zahrádkářské kolonie vpravo od silnice do Kobylnic, pod naváděcí rampou letiště.

Náhrobky našich sochařů

U příležitosti Šlapanických slavností budou ve výtvarných ateliérech Gymnázia Šlapanice Děvín vystaveny sochařské práce nejznámějších sochařů z našeho města. Všichni tito umělci vytvořili několik prací také pro svoje město. Stanislav Hanzl – pomník rudoarmějce, Jaromír Blažek – pomník francouzským lékařům... Něco z jejich děl je také ukryto na místním hřbitově jako kamenné pietní vzpomínky na ty, kteří už nejsou mezi námi. Převážnou část pomníků sochaři vytvořili pro slavné nebo významnější rodiny z našeho města.

Život a smrt. Obojí je součástí života, smrt není jeho negace. Někdy je ale zatraceně těžké dokázat to přijmout a s nadhledem se na obě části takto podívat. To, co bychom ale mohli získat, když to dokážeme, je vnitřní mír a klid, vlastně i podobný tomu, jaký je právě na tomto hřbitově.

Stejně jako ostatní instituce a služby, patří do našeho města i pohřební služba, smuteční obřadní síň a prostor šlapanického hřbitova. Prostor hřbitova v sobě skrývá mnohá zákoutí, která jistě stojí za pozornost – krásné náhrobky, jména místních rodin, šumění stromů...

Na následujících stránkách přinášíme dva kousky z těchto prostor: Rozhovor s majitelem pohřební služby Radimem Burianem a fotografie náhrobků od slavných sochařů.

Rodina ak. malíře Zdeňka Dvořáčka, autor ak. sochař St. Hanzl

Rodina sochaře Jaromíra Blažka, autor J. Blažek

Rodina sochaře Stanislava Hanzla, autor akad. sochař St. Hanzl

Náhrobek herce Antonína Streita, autor ak. sochař Antonín Kalvoda

Rodina herečky Libuše Šafránkové, autor pomníku J. Blažek

Hrobka rodiny Kalvodovy, autor ak. sochař R. Březa

foto Jan Šlancar

O pohřebácích se vypráví spousta povídaček

Rozhovor s majitelem pohřební služby ve Šlapanicích Radimem Burianem

Jak se vám líbí v nové budově na Hřbitovní ulici?

Velmi a je to hlavně praktičtější. Hned vedle nás je hřbitov, takže máme přehled o dění na něm a lidé si mohou všechno vyřídit na jednom místě. Dřív museli jít do kanceláře, z ní na hřbitov vybrat si hrob a znovu zpět do kanceláře na Čechově ulici. Někdo říkal, že se lidem nebude chtít za námi chodit do kopce, ale ohlasy máme kladné.

Sledujete nějakou modernizaci ve vašem oboru?

Určitě. Velmi přínosné je sdružení pohřebnictví, jehož členy jsou majitelé větších pohřebních služeb. Sdružení vytváří zákony, vyhláší školení,

Pohřeb je rituál, který organizujete pro nejbližší rodinu. Můžete mi říci nějaké rarity, které si někdo vyžádal?

Setkáváme se s tím docela často. Například se nám stalo, že si rodina vybrala vlastní hudbu, kterou někdo z nich pro tuto příležitost složil. Podle mého vkusu byla naprosto nevhodná. Rodina si to ale přála a to já neovlivním. Smuteční hosté se nad tím ale pozastavovali. Jednou tu dokonce hrála rockovější hudba.

Zajímavý byl také pohřeb, kde si rodina najala herce, který na pohřbu přednášel. Obávali jsme se, aby to nebylo nevhodné. Vyrazil nám ale dech, jak dobře přednášel. Až jsme si říkali, že bychom si ho najali na další pohřby.

volá, že má doma zemřelého, a chce po nás, abychom ho odvezli. Ale jednájí s námi až arogantně. Když by to bylo v jiném oboru, nikdo by jim nevyhověl. Lidé jsou ale rozhození, protože smrt je často nenadálá událost, a člověk s nimi musí nějak vyjít.

Zmínil jste povídačky, které se o „pohřebácích“ vyprávějí. Mohl byste nějakou povyprávět?

Hodně je jich třeba o krematoriu. Vypráví se, že se tam spalují zemřelí naráz, že na ně nemáme prostory, že dochází k záměnám mrtvých... Musím říct, že takto to nefunguje. Vše máme poznačené, každý zemřelý je spalovaný v jedné truhle, kterou si jeho pozůstalí zakoupí. Záměny neexistují. Tohle ani historky o tom, jak pohřebáci fasují rum – nic z toho není pravda.

Nepřijde vám vaše práce někdy depresivní? Dokážete se od všeho distancovat?

Depresivní to je tehdy, když pohřbíváme mladého člověka nebo jde o nějaké náhlé úmrtí. Nejhorší samozřejmě bylo, když jsem pohřbíval někoho z rodiny nebo když za mnou přijde do kanceláře někdo známý. Ale je to naše dennodenní práce a jsme na to zvyklí. Člověk si to nesmí připouštět a nesmí o tom přemýšlet.

Čím jste chtěl být v mládí?

Strojvedoucím.

Je v něčem specifické šlapanické prostředí?

Já rodák nejsem, ale vždycky jsem tu měl hodně kamarádů.

Během naší práce se setkáváme s nejrůznějšími typy lidí. Křesťané dokáží většinou smrt přijímat velmi smířlivě. Někteří lidé se s úmrtím smířují těžko a smutek dávají najevo arogancí. S těmi je pro nás těžké jednat. A jsou rodiny, které dokáží smrt vnímat jako přirozenou událost. Sejdou se a třeba i společně hodují a oslavují.

Magdalena Černá

má svoje webové stránky, kde zveřejňuje nejrůznější novinky v pohřebnictví. Mnoho nového se dozvídám také od prodejců, kteří k nám chodí. Nejvíce informací mi ale přinášejí známí v oboru.

A občas se z profesionálního hlediska zajdu podívat na konkurenční pohřeb, co by se dalo u nás zlepšit. Dnes jsem se do své práce už tak vnořil, že když cestuji, zastavuji se na hřbitovech a chodím se dívat po inspiraci.

Co vás nejvíce baví a co nejvíce štve na vaší práci?

Nejvíce mě baví to, že až lidem pomůžeme, vzpomenou si na nás a dají nám najevo, že jsme svoji práci pro ně udělali dobře a je to těší. Jednou nám za to někdo donesl domácí koláče. Nebo nás na ulici zastavují a říkají, že si naši práce váží.

A co mě mrzí, je, že lidi věří povídačkám o pohřebních službách... a podle toho s námi i jednájí. Někdo třeba za-

O vodnících Raubrhelovi a Šlapákovi

Krásným údolím nazvaném Líchy protékaly dva potoky – Horní a Dolní. Horní se ploužil četnými zákruty a směřoval ke mlýnu. Dolní vytvářel peřeje, tu a tam romantické tůně s velkým bohatstvím ryb a raků a proplétal se hadovitě pod skalnatým terénem až k vesnici, kde se oba potoky pode mlýnem spojovaly v jeden mocný, zvaný Zlatý. Původ jména Zlatý potok pocházel od zlatých pokladů, které tam po několik staletí shromažďovali vodníci ve svých sídlech. Jedním z takových vodníků byl Raubrhel, hlavní postava této pohádky. Jeho soused se jmenoval Šlapák. Vodníci měli svá království blízko u sebe – moc jednoho začínala tam, kde končilo panství druhého – před údolím Lích u Černého splavu.

Přestože oba vodní mužičci byli opravdová strašidla, měli také několik lidských vlastností – záviděli si, byli malicherní, majetnickí a hašteřiví. U Černého splavu docházelo často ke sporům, když se dohadovali o rybkou, která proplavala z jedné části potoka do druhé, nebo o rákos, který rostl těsně u společné hráze. Nejdříve si nadávali všemi sprostými vodnickými slovy, jaká znali, pak se ale neváhali pustit jeden do druhého a pořádně se spolu porvat.

Tak nějak to bylo i toho dne, kdy slunce zapadlo za hory dříve, na sametově modré obloze pomalu začaly přibývat zlaté hvězdy a všude se začalo rozprostírat poklidné ticho. Protože ptáci byli tu noc potichu, bylo široko daleko slyšet, když se kdesi rozklokotal slavík a celá potemnělá příroda ožila na chvíli jeho královským koncertem.

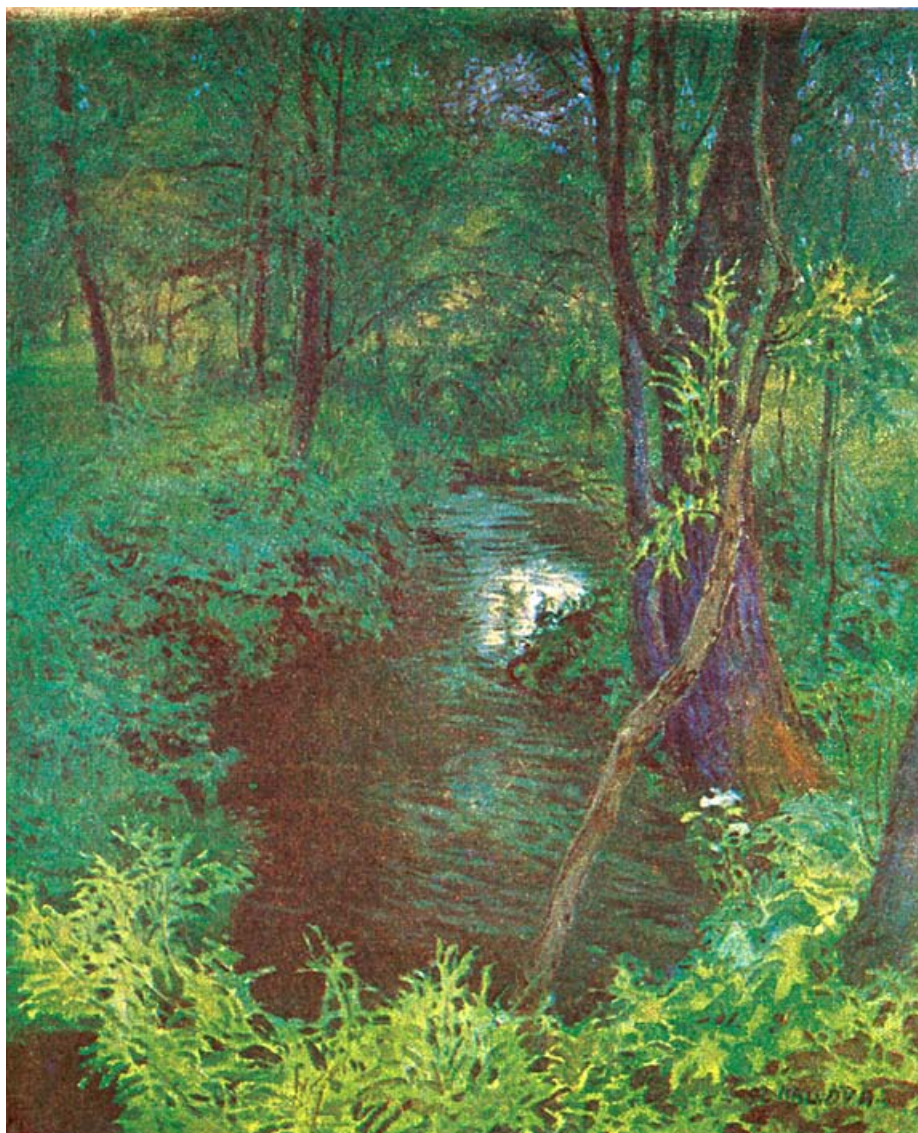
V pozdní večer se rozhodl svoji cestu vést po břehu Dolního potoka také zámožný kupec. Chtěl se vyhnout háji kolem Horního potoka, ve kterém se ukrývali lapkové, kteří by ho jistě rádi připravili o všechny peníze, které za celý den vydělal. Neměl ale štěstí, jeho osud byl i tak zpečetěn. Tu noc už domů dojít neměl. Loupežníkům se sice vyhnul, ale do jiného a ještě horšího nebezpečí upadl. Když šel ve tmě po klikaté cestě, zakopl o silný kořen stromu a skutálel se do Dolního potoka, do hluboké tůně, ze které pro živého není návratu, zvláště v takové tmavé noci, kdy široko daleko není druhé živé duše.

Jediný, kdo měl z jeho neštěstí radost, byl vodník Raubrhel. Když kupec zmizel v hlubině, vzal mu vodník duši a uschoval ji do kamenného hrníčku. A snad aby nic nepřišlo nazmar, vybral Raubrhel z jeho šatů utržené zlaťáky a narovnal je do sloupků ke svému zlatému pokladu. Aby si vodník svoji kořist ještě více užil, vynořil se z hlubiny na povrch, usadil se na mohutném pařezu a rozchechtal se tak, jak nejvíce mohl. To proto, aby se protivník Šlapák dozvěděl o jeho bohatém lupu.

Uprostřed tmavomodré oblohy se objevil žlutý měsíc veliký jako posvácený koláč a ozářil hladinu tůně. Všechna tma byla rázem pryč. A stejně tak i ticho. „Darebáku, zloději, copak všechno patří jenom tobě?“ vykřikoval z hlubin svého potoka Šlapák. „Já nejsem vodník jako ty, já pro tvoji nena-

sytnost nesmím slušně žít? Proč mám úpět v samém nedostatku? Toto si vřídíme řádným soubojem ... jen počkej...!“

Kde se vzal, tu se vzal, na hladině tůně se objevil zelený mužiček v parádním kabátku, celý suchý, jen ze šosu mu kapala voda. Co voda, skoro řeka mu z něj tekla. Vmžiku vyskočil na stavidla Černého splavu, otevřel je dokořán, až se mocný proud vody s hukotem hnal do tůně, kde byla síň vodníka Raubrhela se zlatými poklady. A to už Raubrhel pochopil. Zlostí div nepukl, když viděl, jak jeho poklady odnáší silný proud vody do nenávratna. Vrhł se k nim a snažil se je uchránit před mocnými vlnami. Tu si ale všiml, že v ohrožení jsou i jeho dušičky. Tak se rychle snažil zachránit i je. Co tu byl ale platný jeden vodní mužiček proti velké vodě,

Alois Kalvoda

kteřá se valila a brala mu všechny po léta nashromážděné poklady. Raubrhel si tedy zavolał na pomoc ryby a raky ze své vodní říše, aby mu pomohli zachránit, co šlo. Drobné sladkovodní rybičky a ráčci ale v tomto byli k ničemu.

Když nejhorší voda opadla, pominul dravý živel, rozehnal se všechen znavený a ožebračený Raubrhel k Černému splavu pomstít se sousedu Šlapákovi.

Vodník Šlapák se rozehnal proti Raubrhelovi a oba se do sebe zakousli. Bili se po vodnicku – hlava nehlava. Z jejich krásných zelených fráčků už nezbylo téměř nic, jen několik carů. Vyšlení soupeři se na chvíli od sebe odtrhli a stáli nehybně. Jejich zlostné oči ve tmě svítily nezkrotitelným hněvem a zbylá krev v žilách vodníků posilovala unavené údy do dalšího boje.

A znovu se dali do sebe, zuřili, prskali a sténali. To vše probudilo zvěř a ptactvo tak, že se všichni dostavili na bojiště, aby byli svědky konečného vítězství. Někteří dokonce povzbuzovali rváče vtípnými poznámkami. Veverky volaly: „Šlapáku, nedej se!“ A hned nato vzápětí na oba házely ořechy a oříšky. Vtom Raubrhel šlápl na jeden oříšek, uklouzl a jak širo-

ký, tak dlouhý, ocitl se na zemi. Této polohy využil Šlapák, skočil na Raubrhela a snažil se jej zardousit. Snad by se mu to podařilo a mohl se stát vítězem.

U tůně se ale objevil stárek ze mlýna, který tam přišel, aby vyšetřil příčinu nečekaného vodního přívalu. Voda, kterou spustil pomstychtivý Šlapák, natropila mnoho nepříjemností i v jeho mlýně. Stárek si vzal s sebou k rybníku čarovný provaz z lýka, který ochraňuje svého majitele od zlých sil. Ve mlýně ten provaz uchovávali ve velké úctě již velmi dlouho. Dostal jej kdysi praprapraděd mlynáře od čaroděje jako ochranu před vodními bytostmi a zlými silami. Od té doby byl mlýn proti vodním živlům chráněn. Až do dnešního dne.

S touto mocnou zbraní příběh stárek ke splavu, na místo, kde se právě odehrával nelítostný boj vodníků. Vzal do ruky kouzelný lýkový provaz a zamával jím ve vzduchu nad místem, kde se vodníci prali. A dál už jen pozoroval, co se bude dít. Vodníci se v okamžiku postavili proti sobě a znehybněli jako sochy. Najednou se nemohl ani jeden z nich pohnout z místa. Co z místa, nemohli ani pohnout rukou, ba ani zamrkat.

Hrobové, posvátné ticho zavládlo nad údolím Lích. To tuto noc již podruhé přerušil slavík. Rozklokotal se tak, jak nejlépe uměl. Jeho krásný zpěv připomněl všechny krásy světa a srdce stárka si vzpomnělo na všechno dobré, co mu život dal, a na odpuštění, které se jemu od druhých lidí tolikrát dostalo. Jeho srdce obměklo a on pak k nehybným hastrmanům promluvil: „Osvobodím vás, když si navzájem odpuštíte, a když odejdete ze svých sídel v našem potoce.“

Oba zkamenělí hastrmani souhlasili a projevíli to tím, že v jejich očích se zaleskly slzy lítosti. Stárek to pochopil, znovu zamával provazem nad hlavami hastrmanů, až ožili. Nejprve se objali, pak stárkovi poděkovali a vydali se na vykázanou cestu. Občas se ohlédli na místo, kde se spolu tolik let hádali, a na stárka, který je donutil jejich spory ukončit. Ten je sledoval po celou dobu, dokud je bylo vidět. A teprve pak ten mocný provaz schoval za košili a vykročil domů ke mlýnu.

Na základě pohádky Jaroslava Kociána upravila M. Černá

LINKA PSYCHOPOMOCI

WWW.PSYCHOPOMOC.CZ

Krize? Problém? Zavolejte!

224 214 214

psychopomoc@capz.cz

Každý z nás se někdy ocitne v těžké situaci. Čím dříve je krize zachycena, tím snazší je nalézt řešení. Zavolejte k nám a nebudete na to sami.

PROVOZ LINKY KAŽDÝ VŠEDNÍ DEN OD 9 DO 21 HODIN

Služba je poskytována dle běžného tarifu Telecomu.

GENERÁLNÍ PARTNER LINKY

Franz Kafka: „V mých očích jsou zdi, které oddělují zdravé a nemocné, jen výrazem slepoty vůči skutečné hodnotě člověka, která je tam i zde stejná.“

LINKA PSYCHOPOMOCI

224 214 214

KRIZE? PROBLÉM? ZAVOLEJTE!

CO POSKYTUJEME

- PODPORU V PSYCHICKÉ KRIZI
- POMOC PŘI ORIENTACI V NEPŘÍJEMNÉ SITUACI
- INFORMACE, KTERÉ VÁM POMOHOU NAJIT VÝCHODISKO
- KONTAKTY NA ODBORNÍKY A ZAŘÍZENÍ Z OBLASTI PROBLEMATIKY PSYCHICKÉHO ZDRAVÍ
- KVALIFIKOVANÉ ODPOVĚDI NA OTÁZKY, KTERÉ VÁS ZAJÍMAJÍ Z OBORU PSYCHOLOGIE A PSYCHIATRIE NEBO ODPOVÍDAJÍCÍ ODKAZY

KDY ZAVOLAT?

- POZORUJETE NA SOBĚ ČI SVÝCH BLÍZKÝCH PŘÍZNAKY KRIZE ČI DUŠEVNÍHO ONEMOCNĚNÍ?**
 - dlouhodobá skleslost, pocíty beznaděje, prázdnota, nespavost, napětí, nechutenství, nepřekonatelná únava, náhlé změny chování, neklid, podivné myšlenky...
- ŘEŠÍTE NĚJAKÝ MEZILIDSKÝ PROBLÉM?**
 - rodinný, manželský, partnerský, přátelský, pracovní...
- PROŽIL/A JSTE NĚCO VELMI NEPŘÍJEMNÉHO A NEVÍTE, JAK SE S TÍM VYROVNAT?**
 - ztráta někoho blízkého, povodeň, požár, autonehoda, rozchod, znásilnění, přepadení ...
- POTŘEBUJETE INFORMACE ČI KONTAKTY TÝKAJÍCÍ SE PROBLEMATIKY PSYCHICKÉHO ZDRAVÍ?**
 - pro sebe, pro své klienty, pacienty, žáky, přátele, známé, příbuzné...

224 214 214
psychopomoc@capz.cz
WWW.PSYCHOPOMOC.CZ

Tento projekt zajišťuje Česká asociace pro psychické zdraví - ČAPZ
Jelení 9, 118 00 Praha 1, tel./fax: 224 212 656, GSM: 777 783 019
info@capz.cz, www.capz.cz

REAL SPEKTRUM[®]

Poctivý obchod s nemovitostmi

Nový byt 2+kk Brno – Šlapanice

RSBš/5198/10

- novostavba bytu 2+kk v OV
- terasa 100 m², garážové stání, sklep, vlastní plynový kotel
- ihned k nastěhování

2 350 000 Kč

Cihlový byt 2+kk Brno – Šlapanice

RSBš/4845/10

- byt 2+kk v OV s neprůchozími pokoji
- v blízkosti zastávka MHD, bezproblémové parkování před domem
- klidná lokalita

1 650 000 Kč

Nové bydlení 10 km od Brna

RSBš 1309

- výběr z dokončených i rozestavěných bytů
- byty o velikostech 2+kk – 4+kk
- sklepy, garážové a venkovní stání

DB od 467 250 Kč

Nové RD a STP Měnín – Vinohrádky

RSBš 7378

- nabídka hrubých staveb i dokončených RD 4+kk – 5+kk
- 10 STP určených k výstavbě dvojdomků
- výměra pozemků 309 m² – 531 m²

RD od 2 123 490 Kč
STP od 596 988 Kč

800 800 099

www.realspektrum.cz

„JAK ODNAUČIT ŠLAPAŇÁKY TŘÍDIT ODPAD“ ... a jiné problémy

Velkým problémem ve středu Šlapanic (ale i v úterý), je naproti restaurace Žuráň **trvale přeplněná sběrná nádoba na plasty**. Už její umístění je poněkud nešťastné. Z přiložených obrázků to vypadá, jako by ji tam „přinesl vítr“. Jakkpak se asi zachová běžný občan, nalezne-li opakovaně sběrný kontejner přeplněný? Sběrný dvůr je otevřený 2x týdně odpoledne a v sobotu dopoledne. Kolik z 10 občanů půjde k hasičce nebo ke zdravotnímu středisku zjistit, zda tam je kontejner volnější?

A kolik z 10 – než opakovaně nacházet přeplněný kontejner – plasty třídit přestane a ony skončí v popelnici?

Nebylo by vhodné se nad celou problematikou zamyslet dříve než většina plastů skončí – z důvodu permanentně přeplněného kontejneru – v popelnici?

KANALIZAČNÍ ROŠT

Přijela k nám návštěva. Chtěli se podívat na naši zahradu. Když jsme přicházeli k mostu u bývalých papíren, kamarád se zastavil – ukázal na kanalizační rošt a začal vyprávět: „Za takhle uložený rošt muselo sousední město zaplatit, z rozhodnutí soudu, odškodné kolem 2,5 milionu korun. Cyklista předním kolem zapadl do podélné drážky – přeletěl přes řídku a hlavou skončil na obrubníku!!!“ Přestože jsem tuhle historku už více jak před rokem vyprávěl, nezávisle na sobě, dvěma zaměstnancům MěÚ, stále se NIC NEDĚJE!

Závěrem mého příspěvku bych se s vámi rád podělil o **SUPER SLEVU**, která proběhla v nedávné době v jednom **SUPERMARKETU**: z **6,90 Kč** byly Opavia tatranky zlevněny o **30 %** na **6,90 Kč!** No **NEKUP TO!!**

Text i foto Jaroslav Vymazal

Reakce OISM MěÚ Šlapanice

Kontejnery na tříděný odpad byly rozmístěny na základě dohody tehdejší místostarostky ing. Skácelové a firmy Sateso. Vzhledem k nepořádku kolem kontejnerů se později přesunula problematika tříděného odpadu na Odbor investic a správy majetku (OISM) MěÚ Šlapanice.

Kontrolu pořádku na jednotlivých stanovištích prováděl čtyři měsíce, a to třikrát týdně, pracovník OISM pan Havlíček. Na základě monitoringu využití jednotlivých nádob (po jednom na plast a na papír) došlo k dodání dal-

ších kontejnerů na stanoviště, kde jejich kapacita nestačila.

Nutno dodat, že ve většině případů byly kontejnery přeplněny vzduchem. Převážná většina PET lahví vhozených do kontejneru nebyla slisována, na což jsou občané neustále upozorňováni, a to nejen na stránkách zpravodaje. Pro srovnání uvádíme, že po slisování se objem PET lahví sníží až pětkrát. Svoz odpadu je prováděn pravidelně jedenkrát týdně (v pátek). Kapacita kontejnerů na PET lahve nestačí zejména v letních měsících při vyšší konzumaci

nápojů. Řešením může být pouze zvýšení četnosti svozů, což s sebou ponese zvýšení nákladů. Přesto v této věci budeme dále vést jednání s firmou A.S.A.

Dále je třeba upozornit na nepořádek kolem kontejnerů. Podle dispečera firmy A.S.A. posádka sběrového svozu stráví mnoho času při úklidu okolí kontejnerů, kde se často nachází odpad různého druhu (chemikálie, koberce, pneumatiky, vnitřnosti zvířat apod.), což se týká právě lokality naproti restaurace Žuráň, kde nádoby na odpad využívají i řidiči nákladních vo-

zidel, která zde odstavují při přestávkách v jízdě.

V souvislosti s pootočeným kanalizačním roštem sdělujeme, že o jeho chybném uložení víme. Bohužel, náprava není jednoduchá, neboť rošty se nedají jednoduše otočit, jelikož rozměry otvoru nejsou totožné. Řešením je vyřezání otvoru v asfaltu, očištění, znovu uložení a zaasfaltování dané plochy. Na takovouto práci těžko získáváme dodavatele. Důvodem je pracnost díla vůči celkové ceně.

Daleko větším problémem je, že tyto kanalizační rošty se s oblibou kradou. Jen za poslední měsíc byly odcizeny čtyři kusy krytů dešťových kanálů. Bohužel sběrný tyto kradené věci tají, jakákoliv kontrola nebo spolupráce s nimi není možná. Je škoda, že vynaložené finanční prostředky na nákup nových a drahých krytů nemohou být použity pro daleko potřebnější věci.

*Jana Seidlová
vedoucí Odboru investic a správy
majetku MěÚ Šlapanice
Jaroslav Havlíček, pracovník OISM*

Reakce společnosti SATESO, s.r.o.

Problematika sběru umělých hmot, zejména PET lahví, formou tříděného odpadu do kontejnerů rozmístěných po městě i v SSO na Dlouhé byla z mého popudu komentována a publikována například ve zpravodaji č. 4/2008 str. 8 nebo č. 3/2010 str. 11 (právě místo na ulici Čechově před restaurací Žuráň). Podíváte-li se do těchto kontejnerů, ihned zjistíte, že mnoho občanů vidí řešení všude jinde, jen ne u sebe. Sešlapávání lahví před odložením by umožnilo výrazně zmenšit jejich objem, a navíc plochý sešlápnutý tvar by neumožnil roznášení případně ležících lahví vedle kontejneru na zemi větrem, které v původním nedeformovaném tvaru velmi lehce „odrotují“.

Ukazuje se také, že kontejnerů je na některých místech, zvláště dostupných z projíždějících vozidel, málo – například právě u restaurace Žuráň. Kritizování vhodnosti či nevhodnosti umístování kontejnerů na tříděný odpad je vděčné téma, protože žádný občan je nechce mít v blízkosti svého sídla... Takže by se také mohlo nadepsat Jak naučit nebo donutit Šlapanáky účelně třídit odpad? Jak je donutit, aby PET lahve sešlapávali, a tím přispěli ke snížení počtu kontejnerů, jejichž instalace a provoz se musí platit?

*Ing. Pavel Karmaš
SATESO, s.r.o.*

**PRODEJNA REHABILITAČNÍCH
A SPORTOVNÍCH POTŘEB,
DIDAKTICKÉ POMŮCKY
A NAUČNÉ HRAČKY PRO DĚTI**

NOVĚ OD 1. 6. 2010

**MASARYKOVO NÁM. 8, ŠLAPANICE
(PRŮCHOD K ZŠ A MŠ HVĚZDIČKA)**

- REHABILITAČNÍ MÍČE, FIXAČNÍ ORTÉZY
- MASÁŽNÍ POMŮCKY
- POMŮCKY PRO AEROBIC, POSILOVÁNÍ
- SPORTOVNÍ POTŘEBY
(FOTBAL, FLORBAL, TENIS, STOLNÍ TENIS, BASEBALL, SOFTBAL...)
- PLAVECKÉ POTŘEBY, PRAVKY
- DIDAKTICKÉ A NAUČNÉ HRAČKY

4A

4B

Poznejte, kde to bylo! – soutěž.
Více informací na str. 5.

UDÁLO SE...

Hody v Bedřichovicích, 28. 5. 2010, foto M. Černá.

Dětský den Kynologického klubu, 30. 5. 2010, foto J. Ťápal.

Historický vlak, 5. 6. 2010, foto J. Kopecký.

Sportovní den základní školy, 15. 6. 2010, foto M. Černá.

Stavba oddělení MŠ v budově základní školy, 17. 6. 2010, foto M. Č.

Letní karneval, 19. 6. 2010, foto M. Černá.

Promenádní koncert Dechové hudby Šlapanice, 22. 6. 2010, f. M. Č.

Poděkování nejlepším žákům ZŠ Šlapanice, 30. 6. 2010, foto J. Ť.

Kdepak jsi

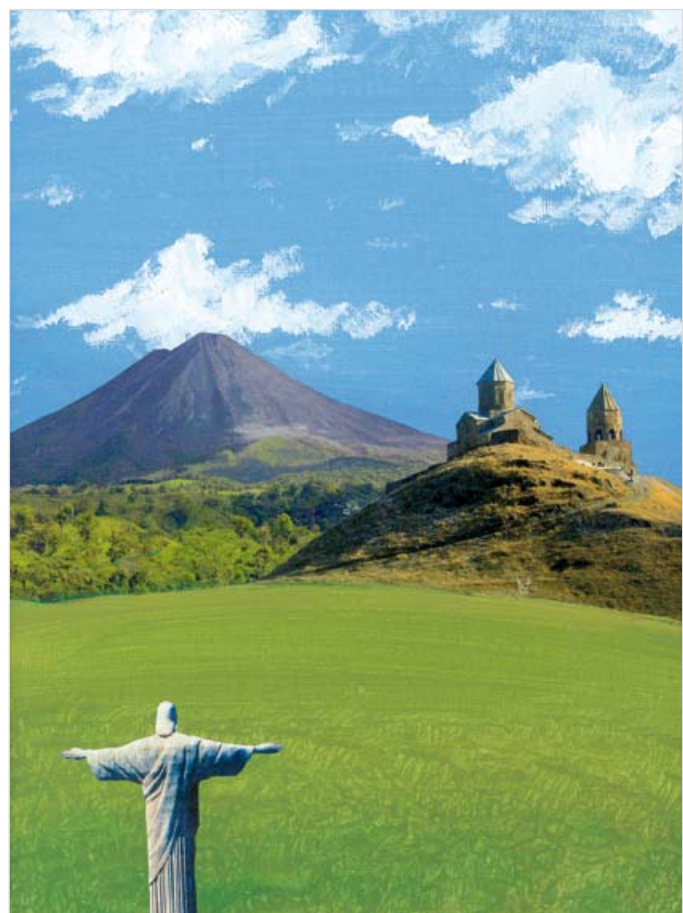

Tři Grácie

Přijďte se podívat na výstavu koláží Petra Janocha, která se bude konat 13.–15. srpna 2010 v době Šlapanických slavností ve vestibulu Městského úřadu Šlapanice! Článek o P. Janochovi uvnitř čísla na s. 20.

Feminae

Návrat do Země Nezemě

ŠLAPANICKÉ SLAVNOSTI

13.–15. 8. 2010

PROGRAM

13. 8. PÁTEK

Gymnázium a ZUŠ, budova Děvín

17.00 vernisáž výstavy „Jaryn Blažek 60 a všichni dobří rodáci“
(sochaři Stanislav Hanzl, Antonín Kalvoda,
Rudolf Březa a malíř Zdeněk Dvořáček)

Městský park

16.00 stavění máje
20.00 taneční zábava se skupinou Flash*

14. 8. SOBOTA

Galerie Radnice, vestibul MěÚ

13.30 zahájení výstavy fotografií Roberta Vlka, koláží Petra Janocha a výstavy Šlapanice 2010

Hasičská zbrojnice

19.30 krojovaný průvod pro první stárku

Masarykovo náměstí

14.00 country odpoledne s kapelami ŠLAK, ŠTOK a PRAKL
20.00 starosta předá hlavnímu stárkovi právo

Městský park

15.00 Kejklířské divadlo Komedianti na káře – představení pro děti s názvem Cirkus**
20.30 hodová zábava s dechovou hudbou Petrovanka* (začíná po předání práva)

Zasedací místnost MěÚ (2. patro)

14.00 přijetí jubilantů (padesátníci)
15.00 přijetí jubilantů (šedesátníci)
16.00 přijetí jubilantů (sedmdesátníci)
17.00 přijetí jubilantů (osmdesátníci)

15. 8. NEDĚLE

Městský park

9.00 mše svatá v parku***

10.00 půlhodinka s Dechovou hudbou Šlapanice

Masarykovo náměstí

10.30 vystoupení skupiny historického šermu Miroslavští z Miroslavi

Od sokolovny do městského parku

14.45 řazení průvodu

15.00 krojovaný průvod

Městský park

15.45 folklorní odpoledne – malé děti, DNS Vrčka, NS Vrčka, stárci Moravská beseda a mužský pěvecký sbor Kobyláci z Kobylí s uměleckým vedoucím Jaroslavem Novákem

16.00 Loutkové divadlo Třemošná – představení pro děti Zlatovláska, Vodníkova Hanička (v zadní části parku)

po odpoledním programu následuje volná zábava s dechovou hudbou Petrovanka

DOPROVODNÉ AKCE

Orlovna

13.–15. 8. výstava zahrádkářů

Galerie Radnice, vestibul MěÚ

13.–15. 8. výstava fotografií Roberta Vlka, koláží Petra Janocha a výstava Šlapanice 2010 (zahájení 14. 8. ve 13.30)

Muzeum Brněnska

11.–22.8. Šlapanice Anděloslava Hrabálka – výstava modelu Šlapanic, který vytvořil místní občan A. Hrabálek během druhé světové války

Gymnázium a ZUŠ, budova Děvín

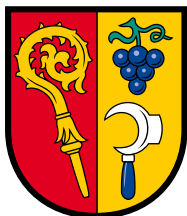
13.–15. 8. výstava „Jaryn Blažek 60 a všichni dobří rodáci“ (sochaři Stanislav Hanzl, Antonín Kalvoda, Rudolf Březka a malíř Zdeněk Dvořáček), vernisáž 13. 8. v 17.00 hod.

* v případě nepříznivého počasí v KD Bedřichovice

** v případě nepříznivého počasí v kinosále základní školy

*** v případě nepříznivého počasí v kostele

Hlavní sponzoři:

CTP |

I Máme zde své kořeny I

Námět a texty Magdalena Černá, foto Robert Vlk, sazba Jan Šlancar, tisk OLPRINT Jaroslav Olejko

Vážení čtenáři, tato příloha je něco jako čtení na léto, které vás může rozptýlit ve chvílkách volna nebo i poučit o některých našich významných a zajímavých občanech. Představuji Vám v ní pět mužů, kteří mají něco společného se Šlapanicemi – narodili se tady, pracují tu, jejich předci mají v našem městě původ. Všichni mají ke Šlapanicím osobní vztah.

Tři z představovaných jsou sochaři – Stanislav Hanzl, Jaromír Blažek a Ivan Kalvoda. (Ivan Kalvoda je syn sochaře Antonína Kalvody.) V době konání Šlapanických slavností se budete moci seznámit s tvorbou S. Hanzla a A. Kalvody v prostorách výtvarných ateliérů

Gymnázia Šlapanice Děvín. Za představitele města a J. Blažka, který ji připravoval, vás na výstavu srdečně zvů! Následující rozhovory by měly vypovědět něco více o názorech, inspiracích a životních cestách zpovídaných osobností. Vedle sochařů patří do tohoto souboru i léčitel Jaroslav Drábek, který od narození žije a pracuje v našem městě. Jeho přítomností jsem chtěla tento soubor ozvláštnit a ukázat i jiný pohled na hledání smyslu a vnímání okolí, ve kterém žijeme.

Poslední z rozhovorů jsem uskutečnila s fotografem Robertem Vlkem. Naše setkání bylo náhodné, ale právě díky

tomu vznikla i tato příloha. Fotografie a fotografické koláže Roberta Vlka provázejí všechny rozhovory. Protože i on má ve Šlapanicích předky, rozhodla jsem se udělat závěrečný rozhovor s ním. Na jeho výstavu fotografií šlapanických osobností se můžete přijít podívat v době Šlapanických slavností do vestibulu městského úřadu ve Šlapanicích.

Doufám, že vám následující řádky přinesou poučení, potěšení a třeba i nějakou inspiraci.

Pěkné léto!

Magdalena Černá

JAROMÍR BLAŽEK

DĚTSTVÍ VE ŠLAPANICÍCH BYLO NÁDHERNÝ

Jak se těšíte na svoje šedesátiny?

Je to životní předěl?

Myslím, že ne. Člověk, když je starší, tak to rychlejc utíká. Těším se ale, že mě to donutí k větší bilanci. Naposledy jsem větší bilancování dělal, když mi bylo padesát. Tehdy jsem měl výstavu v Rakovníku v Rabasově galerii.

Od té doby uplynulo deset let... těším se... myslím, že to bude zajímavé.

Tak když vezmete tu bilanci – za co jste nejvíce a za co nejméně rád?

Nejvíce si vážím toho, že jsem v roce 2005 mohl realizovat pomník lékařům bitvy u Slavkova. To mě velice hřeje u srdce, protože rodákovi se málokdy povede, aby mohl něco vytvořit ve svém rodném hnízdě. A také protože obdivuji kolegu Stanislava Hanzla, a ten tu má toho Rudoarmějce...

Co pomník francouzským lékařům znázorňuje?

Ten blok ja jako lékařský stůl, rouška

je ta, co se s ní přikrývá při operacích ... a tu bitvu a válku tenkrát ... tak to připomíná ta koule. To jsou takový tři symboly. Když jsem pro městský úřad dělal návrhy, byl mezi nimi i pomník, kdy na katafalku ležela mrtvola přikrytá hadrou ... to neprošlo. Pak jsem měl skicu Svaté Trojice, která je naproti... (s úsměvem). Málem to celé nestálo, protože se na to těžko sháněly peníze, jako na všechno. Nakonec se to podařilo, ale až na poslední chvíli. Musím poděkovat panu Petrákovi, který první náklady pokryl z vlastních prostředků, aniž by ještě bylo jisté, že celou práci dostaneme zaplacenou. Bez toho by se to na dvousté výročí bitvy nestihlo.

Vaše sochy často obsahují tvar koule a jiné zaoblené tvary... Je v tom nějaký zvláštní význam?

Každý výtvarník má svůj rukopis.

U mě to vykrytalizovalo v přírodu.

V první řadě je pro mě velkou inspirací

ženské tělo – akt – a prakticky žena ve všech svých podobách. Část mé tvorby byla rovněž řeka, tu jsem také znázorňoval jako ženské tělo v různých obměnách. Pak se u mě objevuje ještě kontrast koule a hranolu – to jsou dva protiklady, které jsou natolik odlišné, až se přitahují. Kontrast mezi měkkým a tvrdým tvarem je součástí mého názoru a hledání.

A z materiálů? Vám se asi dělá nejlíp s kamenem?

Já jsem celý život dělal s kamenem. Začal jsem na uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti, kde jsem studoval kamenosochařství a restaurování kamene. Po absolvování školy jsem začal pracovat v kamenickém družstvu v Blansku. Tam jsme realizovali návrhy na památníky umělcům z celé republiky. Osvojil jsem si hlavně tu reproduktorskou a řemeslnou práci – opracování kamene,

hledání tvaru... Kámen mě provázel celý život, až poslední dobou, když jsem připravoval výstavu Stanislava Hanzla, tak mě inspiroval a pustil jsem se do dřeva. S dřevem není tak náročná práce. V šedesáti letech se nemohu pouštět do žádných náročných věcí, protože je to velice fyzicky namáhavé.

Jaké máte nejranější vzpomínky na Šlapanice?

Jenom ty nejlepší.

Utkvěla vám nějaká místa? Lidé?

Na dětství mám nádherné vzpomínky. Třeba na zahradníka Dvořáka. U hřiště, kde měl zahradnictví, jsem hrával fotbal za Šlapanice. S ním jsme tam pak také kecali. A on si jako první ode mě koupil obrazy. Dokonce dva... takový zátiší... a nakonec byl i světoznámý v pěstění chryzantém. Potom Karel Lázníčkůj, volejbalista ... když hrával za národní mančaft... Potkával jsem ho každý ráno, jak trénoval s šátkem kolem hlavy a v teplákové soupravě. Dětství tady bylo nádherný.

I s Libuškou Šafránkovou jste se znal, že?

Libuška bydlela kousek od nás. Tehdy tudy projelo jedno auto za měsíc, takže jsme si polívali ulici a dělali na ní kluziště. Taky jsme si pod nádražím stavěli různé bunkry a tam jsme se scházeli.

A první cigarety... bramborová nat' zabalená v novinách... hráli jsme si na doktory...

Kterou svoji sochu máte nejraději?

Já mám rád každou sochu, kterou právě dělám. Člověk je v ní ponořený a pořád o ní přemýšlí. A taky se mu o ní někdy zdá. Já mám jednu sochu, kterou za sebou vláčím od osmnácti let a ještě ji nemám dodělanou.

Jak se to stalo, že jste se vrátil z Prahy do Šlapanic?

Praha je na výtvarno malá kapustička s hodně slimáčky. Práce tam moc není. Navíc maminka, která tu žila, už nemohla chodit a tady má domek se zahradou. Někdo se o to musel starat. Tak jsem se rozhodl se vrátit. Přemýšlel jsem o tom ale i tak. To je to Halasovo „Já se tam vrátím!“ Všichni to svoje rodiště máme v srdci. To říkala i Libuška, že jednou by se ráda vrátila.

Jak dlouho jste byl v Praze? Dvacet pět let?

Od 93. roku.

Na co vzpomínáte nejméně rád?

Když je člověk starší, tak na ty špatné věci zapomíná. Maminka říkala, že kdyby žil tatínek, byl by ze mě asi prezident... Zemřel ale, když mi bylo deset let, a prakticky jsem ho nepoznal. Já jsem měl odmalička k umění blízko.

Nadání, to se nedá naučit. Když jsem se hlásil na umprumku, chtěl jsem jít na malířinu. Hodně jsem maloval, ale s kamenem jsem neměl zkušenosti. Na talentové zkoušky došel pan profesor Habarta a říkal, abych tam smazal to „malba“, co tam mám napsaný, a napsal si tam „kámen“. Asi se mu ty moje věci líbily a chtěl mě na ten obor.

JAROMÍR BLAŽEK

Narodil se ve Šlapanicích dne 29. června 1950. V mládí hrával ve fotbalové brance a geny pro tuto hru zřejmě později předal i svému stejnojmennému synovi, který to dotáhl až na ligového brankáře ve Spartě Praha.

Jaromíru Blažkovi ale nakonec učarovala práce s kamenem.

V letech 1966–1970 studoval na Střední uměleckoprůmyslové škole v Uherském Hradišti u akademického sochaře Jana Habarty obor reprodukcí sochařství a restaurování kamene.

V současnosti se věnuje restaurátorské práci i vlastní umělecké tvorbě. Spolu s dalšími sochaři se podílel na realizaci kamenných plastik po celé naší republice. Průmo ve Šlapanicích vytvořil ke 200. výročí bitvy u Slavkova pomník francouzským lékařům, který byl v parčíku na křižovatce Riegrovy a Brněnské ulice slavnostně odhalen 2. prosince 2005.

Takže i přes mý špatný známky, co jsem měl z matematiky, češtiny a tehdá ruštiny, mě vzal na sochařinu. Tak to bylo jediný štěstí, protože kdyby mě měli hodnotit podle známek z těch předmětů, tak jsem se určitě nedostal. Měl bych problém dostat se i na horníka, jak mi tehdá doporučovala jedna paní učitelka, abych mamince odlehčil, že mi tam dají najíst, oblečou mě, a že jsem silnej sportovec, takže bych mohl jako našim dolům pomoci s tím fáráním... a pak se strašně divila, že jsem se na tu školu dostal. Škola byla nádherná. Prožil jsem tam první lásky... kvůli tomu se člověk vrací. Dneska jsou ale ty Šlapanice celý pozměněný. A i lidi jsou tady už jiní. Dětství tady ale bylo nádherný.

Magdalena Černá

TÁTA BYL POHODÁŘ

Rozhovor s Ivanem Kalvodou, synem sochaře Antonína Kalvody

Ve Šlapanicích jsem si zašla na kávu popovídat s Ivanem Kalvodou, synem našeho významného rodáka. Stejně jako jeho otec žije v Praze a stejně jako on má vztah ke kumštu. Dnešní doba ale přeje kumštýřům stále méně. Lidé si váží více hmotných statků než těch s duší. Sochy se špatně prodávají a lidé do nich nechtějí investovat. To je tak trochu výzvou pro syna Tadeáše, který se rozhoduje pro kariéru v technickém oboru.

Jaké máte nejsilnější vzpomínky na tátu?

Jak jsem chodil k němu do ateliéru. Když jsem se narodil, bydleli jsme v malém bytě, kde byl jen jeho ateliér a jeden pokoj. A tam jsem i vyrostl. Pořád jsem byl v ateliéru, takže si ho pamatuji, jak modeloval, kreslil... a vymýšlel mi hračky. Dětství s tátou bylo pěkné, byla s ním sranda. Když

jsem donesl dvojku z chování, zůstával nad věcí. Když jsem jednou měl ve škole malér, měli jsme dělat knihu a napsali jsme na ni „Deset četníků na jednom nočníku“. Učitelka si zavolala tátu do školy. A on jí vzkázal, že kvůli takovým blbostem tam nebude chodit. Byla s ním pohoda, bral mě do lesa, jezdili jsme na hory a hodně mi kreslil...

Do kolika let žil váš tatínek ve Šlapanicích?

Dlouho ne, asi do roku 1930. Pak se začal učit dřevomodelářem v Brně. A potom odjel do Prahy studovat akademii. Děda, který byl švec, pořád nadával, aby si otec našel pořádné zaměstnání, sochařina se mu nezdála. Když pak táta vyhrál soutěž a řekl, kolik za to dostal peněz, děda to spočítal a řekl mu: „No sakra,

sakra, za to by byla kráva!“

Ocenil to a jeho práci přijal.

Do Šlapanic jezdil táta často, také proto, že tu žily tři jeho sestry. Já jsem jako kluk sem jezdil s ním na prázdniny. Na svoje rodné město hodně vzpomínal, pořád chtěl něco věnovat do místního muzea. K celému tomuto kraji měl velký vztah.

Odráželo se to i v jeho tvorbě?

Hlavně v kresbách. Kreslil hodně přírodu – vrby, ale i zvířata – krávy, koně, kozy...

Myslíte, že ho původ ze Šlapanic nějak vymežil?

Vím, že k nim měl moc pěkný vztah. Vyprávěl mi o Blechálově, jak lovili raky a ryby, nebo jak měl na starosti mladší sestry. Jednou vylezl na topol se sestrou Aničkou, kterou měl na starost

a měl ji přivázanou na zádech. Dostal za to pár facek, protože ho lidé viděli a práskli to na něj.

Stýkal se se sochařem Stanislavem Hanzlem?

Ano, scházeli se a přátelili. U nás byla neustále obrovská společnost – malíři, spisovatelé, sochaři... Přátelil se i s Aloisem Kalvodou. S tím byli vzdálení příbuzní. Alois Kalvoda měl v Mánesově ulici ateliér, což bylo asi čtyři bloky od nás. Když byl otec mladý, byl Alois Kalvoda už starší pán. Máme doma mnoho jeho obrázků, skic, dopisů a pohlednic. Když Alois Kalvoda umřel, stýkali jsme se ještě s jeho manželkou.

Jak uchováváte ateliér a práci po otci?

Špatně. Otec pracoval v ateliéru od roku 1936 a od toho roku se nashromáždilo mnoho věcí. Když umřel, zdědil jsem jeho ateliér a v roce 1996 jsem odtamtud dostal výpověď. Část jeho věcí jsem přestěhoval ke známým do depozitáře. Je ale velmi těžké je nějak zhodnotit, sochařská práce nemá dnes pro většinu lidí velkou cenu.

V době, kdy byl táta mladý, to bylo jiné. Když bydlel v Praze v ateliéru, neměl dlouho na zaplacení činže. Dlužil za půl roku. Majitel za ním přišel a řekl mu: „Vy jste začínající kumštýř. Tady mi dlužíte za půl roku činži a mně se ty věci líbí, tak kdybyste mi dal nějakou sošku, tak byste to měl předplacený do konce roku.“ Takový hezký vztahy byly tenkrát. Nejhorší období bylo asi v padesátých letech, když odmítl vstoupit do komunistické strany. To práci opravdu neměl. Matka i já jako malý kluk jsme tehdy

pletli svetry, abychom se uživil. A otec dělal pásky... to byla asi nejhorší doba. Po smrti Stalina se to stabilizovalo.

Zdědil někdo u vás v rodině jeho talent?

Bratr je stavební inženýr a já jsem vystudoval v Praze AVU v sochařské škole profesora Makovského. Původně jsem se zabýval fotografií. Když jsem jednou odjel s otcem do Poštorné, začal jsem tam dělat věci z pálené hlíny... dost mě to chytlo. Přihlásil jsem se na akademii a dnes pracuji hlavně s architekty - fontány, reliéfy, něco pro pražské metro, něco do Holandska. Měl jsem výstavy v Německu, Rakousku, Holandsku... V poslední době se ale věnuji hlavně malbě.

Váš syn Tadeáš zdědil něco z kumštu?

Docela pěkně kreslil a dělal si nějaké sošky, ale nebaví ho to a já ho nenutím. Baví ho matematika a hvězdy. Jde úplně jiným směrem.

Jiří Wolker, foto Jan Šlancar

Kterého svého díla si váš otec nejvíce vážil?

Vyhrál řadu soutěží, mimo jiné tři soutěže na pomník T. G. Masaryka, dva před válkou, jeden po roce 1945. Nic se ale nerealizovalo, přišli Němci a pak komunisté. Toužil udělat jezdeckou sochu Masaryka. Dělal hodně do Ostravy, Karlovy Studánky (socha jelena), Kunžvartu, reliéfy po celé republice, do Ústí nad Labem, Hukvald (Liška Bystrouška), Jihlavy, Prostějova (pomník Wolkra).

Co by byl, kdyby nebyl sochař?

Myslím, že by dělal něco se dřevem. Byl vyučený dřevomodelář. Máma říkala, že za ní pořád chodil, jestli nechce někde udělat nějakou skříň nebo poličku. Takže asi nějakou truhlářinu.

Čeho si nejvíce vážil?

Vážil si pravdy a přímosti. Na ocenění nebyl, na slávu kašlal. Vůbec se neprosazoval. A já taky ne, máme to v rodině.

Magdalena Černá

ANTONÍN KALVODA

Sochař se narodil 11. července 1907 ve Šlapanicích v rodině obuvníka. Kreslil od dětských let tak dobře, že když jeho práce spatřil malíř Alois Kalvoda, jeho jmenovec, doporučil jej na Školu uměleckých řemesel v Brně. Tam mladý Antonín studoval v letech 1927–1928 sochařství u profesora Václava Vokálka. Pak přešel do Prahy k Otakarovi Španielovi. Věnoval se drobné figurální a portrétní plastice i návrhům pomníků. Vytvořil bustu malíře Kalvody, T. G. Masaryka, Boženy Němcové, po druhé světové válce vítězí v soutěži na pomník Jiřího Wolkra v Prostějově, v Blansku je k vidění jeho „Vítězný rudoarmějec“. Navrhoval sochy pro bratislavský Slavín.

foto Jan Šlancar

NENÍ VĚTŠÍ HODNOTY NAD HODNOTU ČASU

Rozhovor s akademickým sochařem Stanislavem Hanzlem,
rozhovor byl publikován ve Šlapanickém zpravodaji 4/2009

Akademický sochař Stanislav Hanzl oslavil 9. října 2010 devadesát let. Ve stejný den ho jeho rodné město Šlapanice jmenovalo svým čestným občanem. Mistr Hanzl je například autorem sochy Leoše Janáčka před Janáčkovým divadlem v Brně, pomníku rudoarmějce v rodných Šlapanicích, restauroval sochy na Karlově mostě, Matyášově bráně na Pražském hradě, v zámku Troja nebo v Anežském klášteře. Současně je to ale také skromný a neuvěřitelně vitální člověk.

Letos jste oslavil 90 let. Za svůj život jste toho hodně stihl – jste úspěšným sochařem, hodně jste cestoval, dostal několik významných ocenění. Na co vzpomínáte nejraději?

Za nejlepší období svého života považuji studium na vysoké škole v Praze. Dostal jsem se tam k mimořádným kontaktům a měl jsem štěstí, že si mě oblíbil profesor, který se zapsal do historie české kultury (Karel Dvořák). Díky tomu jsem dostával vždycky ty nejlepší známky... ale musím říct, že neoprávněně (s úsměvem). Samozřejmě jsem byl na to hrdý. Díky výbornému prospěchu jsem dostával vysoké stipendium a neměl jsem žádné starosti. Jedině udělat perfektní sochu, aby se komise posuzující klauzurní práce měla o co opřít. Moje nejkrásnější období bylo studium na vysoké škole, které trvalo pět let. A nejhorší bylo nasazení v Berlíně.

Hodně jste cestoval. Kterou zemi jste měl nejraději?

S manželkou jsme navštívili místa od severního polárního kruhu až po Asuánskou přehradu. Nejvíce se mi líbilo v Lucembursku. Malé státečky mají něco do sebe. Není tam taková řevnivost a touha mít miliardy. Také se mi líbí Dánsko. V televizi sleduji pořady o cestování – po Malajsii, Indii, Nepálu... Když vidím ty chatrče, jak do nich prší a dveře to nemá... člověk si uvědomí, jak málo potřebuje k tomu, aby byl spokojený. Oni nemají nic z toho komfortu co my, ale jsou spokojeni. Tam lze hledat smysl života.

Jaké je to, být sochařem?

Jsou sochaři v něčem výjimeční?

On si každý myslí, že sochař musí být chlap jako hora ... Viděla jste mou manželku? Ona je také sochařka. A dovedete si představit, že bych před ni postavil čtyřmetrovy blok ... Ono to není tady (ukazuje na paže), ale tady (ukazuje hlavu) a tady (srdce).

Já se vrátím ještě k vašemu životu. Které životní události vás nejvíce ovlivnily, zformovaly?

Ohromně mě ovlivnila ta stará paní, co je ve šlapanickém parku – pomník padlým v první světové válce. Jako na kluka to na mě velmi zapůsobilo, a díky tomu jsem začal považovat sochařinu za prostředek, jak sdělit následovníkům, že se událo něco, co poznamenalo život mnoha lidí. Ten pomník mě provázel celý život a někdy jsem na něj měl strašný vztek, že jsem s ním takhle duchovně svázaný. Do určité míry to omezuje myšlení a nemůžete se od toho odpoutat.

Jak vzpomínáte na Šlapanice? Co jste tam měl rád?

Vzpomínám hlavně na učitele. A na Sokol. Na ty učitele většinou dobře. Byl jsem ohromně hloupý na matematiku. A matematikář mi říkal: Hanzle, já nepotřebuju vidět výsledek, ale snahu. To je důležité si uvědomit, protože když máte na něco nadání a budete se za tím pachtit, výsledek z toho třeba žádný nebude, ale cena je ta snaha.

Včera, když byl ten obřad (předávání titulu čestného občana na městském úřadě), tak jsem si umínil, že z toho nebudu dělat žádnou oficiální záležitost. Ne že bych si toho nevážil. Je to báječný pocit, když budete psát a najde se někdo, kdo z toho udělá sbírku, a najednou se zjistí, že jste se snažila ukázat lidem, jak tehdy ve 20. století lidé žili.

Velmi rád vzpomínám na svoje dětství. Dostal jsem hrozně moc facek, protože jsem byl grázl. Ale nikdy jsem neměl dvojku z mravů.

Pokud ale vzpomínám na dětství ve Šlapanicích, tak v dobrém. Nemůžu říct, že to bylo nádherné, protože naši neměli příliš peněz. V dobrém.

Teď, protože jsem v letech, vzpomínám už se smutkem – na kamarády a spolužáky, kteří jsou tady pochovaní. Kuriózní je, že já jsem každý den ve Šlapanicích, myšlením. Projdu se a říkám si, co tamten barák, co dělá tamten, tamten, a ještě větší sranda je, že já na svoje kamarády nevzpomínám, jak se jmenovali, pro mě to nebyl Jíra, ale Pedro, Lájoš, Syroš ... na všechny vzpomínám jediné přezdívkami.

Máte nějaké životní motto?

Životní motto? To mám vznešený. To mám moc vznešený. To tam můžete napsat, ale to napsal jeden z mých oblíbených lidí. Není větší hodnoty nad hodnotu času. Johann Wolfgang Goethe. To je moje motto. A s tím nikdo nehne. To je pravda. Protože můžete mít bohatství, jaké chcete. Každý se narodí, zapálí svíčku a ta svíčka pořád dohořívá, až zhasne. Každá vteřina má nesmírnou hodnotu, kterou nikdy nemůžete zaplatit.

Kterou svoji sochu máte nejraději?

Nadělal jsem spoustu soch, ale mám dvě oblíbené. Janáčka ne, to vůbec. Na mě v mládí hrozně působil Alois Jirásek. A imponovala mně osoba Jiříka Skaláka. To byl představitel chudých, kteří brojili proti robotě. Přihlásil jsem tuto sochu do soutěže a dostal za ni druhou cenu. Pak tu soutěž opakovali a já jsem toho Jiřího Skaláka, protože se mi zdál dober, udělal do dřeva a dostal jsem první cenu.

Druhá socha, kterou mám rád, je Jitka. Kdysi u nás spávala dcerka od příbuzné. Ráno mě vždycky sledovala, když jsem se holil.

V očích jí bylo vidět, jak je žádozivá poznat, proč to dělám, a já jsem podle toho udělal sochu a pojmenoval ji Jitka. Podařilo se mi vyjádřit, jak je dítě žádozivo poznávat život a lidi. A také se mi podařilo umístit ji v soutě-

ži. Ministerstvo školství mi za ni dalo na tehdejší dobu neuvěřitelnou finanční cenu – asi 60 000 korun.

Čím se zabýváte teď?

Na výstavě ve Šlapanicích jsem měl busty – Čapka, Mozarta, V. Huga ... Teď jsem se rozhodl, že mě bude zajímat jejich duše. Začal jsem pracovat na Čapkově duši. Když jsem studoval u profesora Dvořáka, potkával jsem u nich paní Olgu Scheinpflugovou. Díky tomu, že vyprávěla o Karlu Čapkovi, jsem měl možnost ho poznat trochu blíž. Imponoval mně svým názorem a humorem. Dříve už jsem udělal jeho sochu, ale moc se mi nepovedla. A teď mě napadlo, abych zkusil vyjádřit, co si ten Karel Čapek myslel. A musím říct, že u toho strašně nadávám, protože nevím jak. Já už to mám vysekaný, ale to není ono. A teď nevím, jak dál. Tak hrozně sprostě nadávám.

Máte nějaký nesplněný sen?

Víte, já bych chtěl, a po tom jsem toužil celý život, udělat sochu, se kterou bych byl spokojený. To se mi povedlo u těch dvou – Jitky a Jiříka Skaláka. Ale jinak to je prostě nedostižný. To není možný. Zúčastnil jsem se asi dvaceti soutěží a jenom v jedné jsem vybuchnul, v tomhle jsem měl štěstí – byl jsem oceňovaný. Já se nemůžu rovnat Michelangelovi. Ale chtěl bych, aby mě napodobovali moji kolegové, aby si říkali, tohle je bezvadný, tohle zkusím.

Magdalena Černá

HLEDÁNÍ HARMONIE

Rozhovor s léčitelem Jaroslavem Drábkem alias Čáryfukem

Každý člověk by měl v životě hledat především harmonii. Sám se sebou, ve vztazích se svými bližními a nakonec také i s celým božím řádem. Naučit se život brát takový, jaký je. Je důležité umět přijímat sám sebe, protože podle toho dokážeme přijímat i svoje okolí. Když jsme spokojeni sami se sebou, nemáme vlastnosti jako závist, nenávisť nebo zášť. Je důležité uvědomit si, že každý zisk je zároveň i ztrátou. Když chceme něčeho dalšího dosáhnout, musíme za to také něco odevzdat – například volný čas nebo prostředky. Jako léčitel se snažím lidem pomáhat dosáhnout harmonie – harmonie energií a vůbec harmonie mezi jejich duchem, duší a hmotným tělem.

Duch – duše – hmota... Jaký je mezi nimi rozdíl?

Duch – to je náš duchovní vývoj, poznání, ke kterému docházíme. Duše více souvisí s tělem, společně

s ním určuje naši vitalitu a aktivitu k životu. Vitalita pak určuje sílu a velikost tzv. aury, kterou každý člověk vyzařuje.

Pracujete s velmi jemnou látkou – energií. Pro většinu lidí je asi těžké vůbec něco takového vnímat.

Jak je možné energii pozorovat?

Všichni lidé jsou schopní ze sebe vyzařovat energii. Abyste s ní mohla dále pracovat, je k tomu potřeba umět se vcítovat do sebe a problémů druhých, umět odevzdávat, i sám sebe, a za třetí pokora. Snažit se žít v pravdě. Energie není viditelná, lze ji ale poznat vnitřně – podle pocitů. A lze ji také vizualizovat. Biopole kolem člověka zobrazují fotografie aury. Skeptik má tmavočervenou barvu pole, modrou mají vyrovnaní lidé, žlutou mají srdeční lidé a bílá se objevuje u starých lidí a značí odevzdanost.

Nejsou předměty s léčivými účinky spíše o sugesci?

Síla není v předmětu, je ve víře. Já věřím v boha a boží řád. Všechno včetně nás je součástí božího řádu. Někdo vnímá boha jako bytost, někdo jako přírodu. Důležité ale je, a i v bibli je to napsáno: Hleďte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno... jakékoliv přání budete mít, je vám už předem splněno. Lidé nemusejí prosit. Když se přičiníme, můžeme se podílet na zlepšení celého božího řádu. To je celý princip a vlastně také smysl našeho života. Předmět sám o sobě je předmětem. Není možné koupit si nějaký předmět a čekat, že to bude fungovat samo o sobě, to je fetišismus. Kolik ale dáme do předmětu vlastní vitality, poznání a zkušeností, tolik toho v tom bude.

Jaké jsou vaše nejzajímavější zkušenosti?

Je jich mnoho. V životě jsem se dostal pětkrát do blízkosti smrti a vždycky jsem se snažil vyléčit přírodní cestou bez asistence lékařů.

Velkou zkušeností byla nemoc mého staršího syna – když měl v roce 1994 leukemii. Nebýt toho, co dělám, už by tady třeba nebyl. Spolupracoval jsem tehdy s lékařem, se kterým jsme dali dohromady klasickou medicínu a bylinky.

S lékaři ale také rád spolupracuji. Učím na Institutu alternativních studií v Olomouci, kde se vyučují předměty klasické i alternativní medicíny. Studenti si zde mohou osvojit anatomii, somatologii, inervace od páteře, ale i znalost bylinek a dalších věd důležitých pro jejich budoucí práci. Vedle toho působím také jako mluvčí Českomoravského svazu léčitelských umění,

kde nám jde hlavně o to, aby léčitelské umění mělo stejnou legislativní úroveň jako klasická medicína.

Jak se vyrovnáváte se skeptiky?

Působení bioenergie se dá dobře vysvětlit i na fyziologické bázi. Například tím, že děláte dechová cvičení, se vám v játrech tvoří glykogen, kterým se živí náš mozek a vytvářejí se endorfiny, které mají pozitivní vliv na naše tělo. Skeptik je ten, kdo jen odpírá. Když mu ale dáte argumenty, přestane odpírat. Vezměte si třeba paranormální jevy, kterými se také zabývám. Tak jako existuje hmotný svět, existuje i nehmotný svět – například různé astrální bytosti, které mohou být vytvořené například prokletím. Můžete říci, že to je v pohádkách. Ale tam je to také

proto, aby si lidé uvědomili, že existuje něco, co hmotný svět překračuje. Nadpřirozeno takovým bytostem říkáme, protože pro jejich existenci nemáme vědecký podklad.

Magdalena Černá

JAROSLAV DRÁBEK

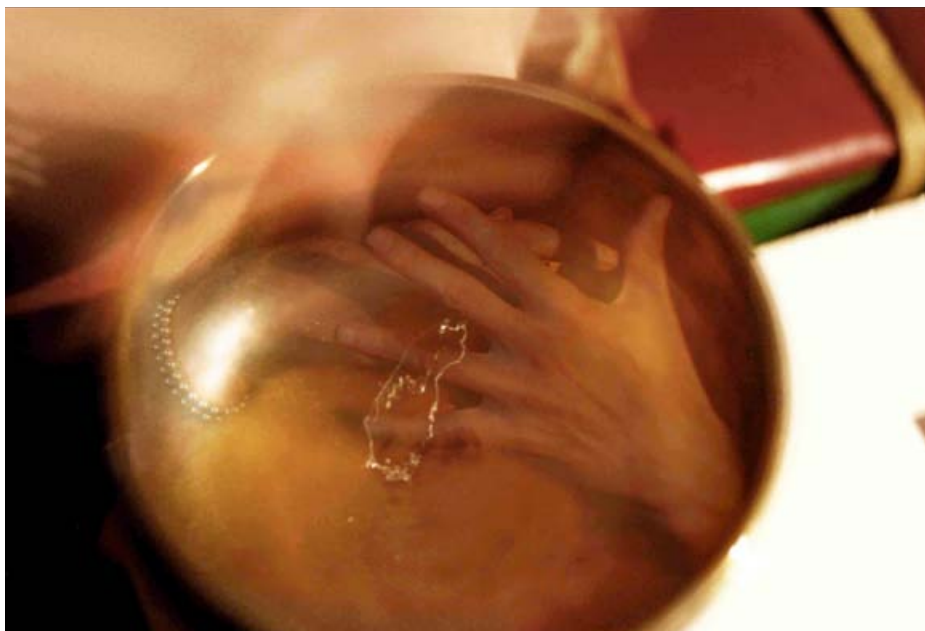
„Takový los člověče byl Ti kdysi dán, abys vědomě ke světlu šel a rozuměl i tmám!“

Šlapanický rodák Jaroslav Drábek se léčitelstvím zabývá od dětství, v roce 1990 si v našem městě založil vlastní praxi na Bedřichovické ulici.

Mimoto působí jako lektor Institutu alternativních studií v Olomouci a člen předsednictva Českomoravského svazu léčitelských umění v Olomouci.

Mezi jeho schopnosti a zájmy patří: léčitelství, šamanismus, tibetské mísy, diagnostika automatickou kresbou, řešení a zkoumání paranormálních jevů, detekce patologických zón, výklad karet, Dornova metoda (jednoduchá metoda, která účinně napravuje různé problémy s blokací páteře a kloubů), fytotherapie, bioenergoterapie, bojová umění ninjutsu a vysvětlení božího soudu s aplikací v životě člověka.

www.japrorok.cz
caryfuk1@seznam.cz

LÉČIVÁ MÍSTA A ZVLÁŠTNÍ JEVY V NAŠEM OKOLÍ

Energetických míst je v našem okolí mnoho a je možné je zaznamenat například pomocí virgule. Šlapanice mají výbornou pozici, která způsobuje, že nad městem je ochranné pole. Ležíme ve dvou energetických liniích. Jedna jde od Slavkova přes Žuráň na Stránskou skálu a druhá od křtinské katedrály na Santon, do Dolních Kounic a ke klášteru Porta coeli. Tyto dvě linie tvoří kříž, v němž vzniká zvláštní jev – spirála, kterou tu vnímám řadu let a která nám dává ochranu. Díky ní se Šlapanicím vyhýbaly bouřky, které tu v okolí byly. Já mám naše město hrozně rád a jsem jeho rodák. Dnes mnozí tvrdí, že tu máme špatné životní prostředí a že se odstěhují jinam. Já jsem ale nic takového nezaznamenal. Roste nám tu mnoho bylinek, které by tu být nemohly, kdyby tu bylo špatné prostředí. A také tvrdím, že tam, kde jste se narodili, máte žít a tam i zemřít. Nikam se nestěhovat. Protože každý má ve svém místě zrození nějaké poslání, které má splnit (a to může být i dojít k poznání). Jinak se to přenáší na další potomky nebo musíte na svět přijít znovu. Významné energetické místo je Žuráň. Ta má vliv na potenci. Přesně uprostřed památníku je zvláštní bod, kde byla kdysi ještě před Napoleonem svatyně. Zajímavý je také Santon. Tam se potkávají dva druhy energií – zemská a vesmírná. Místo se vyznačuje tím, že se vám z něj nechce dlouho pryč. A dole pod Santonem, na poli, kde byly bitvy, mohou silně citliví lidé vidět vojáky nebo koně, kteří zahynuli. Protože nikdo ty energie nevyrovnal a neodvedl jejich duše, pořád tam jsou. Dále je tu mnoho míst, kde pobývají nějaké bytosti – například Černý splav, kde pod vrbou vysedával hashrman, magická místa jsou Andělka a Čertovka nebo podzemní chodby, které jsou pod základní školou.

A doma má každý dva skřítky – Hospodářčeka (ten se o domácnost stará) a Zášupníka (schovává věci).

Šlapanické bylinky

Na našem území je mnoho léčivých rostlin. Například třezalka horská, sedmikráska, podběl, kopřiva, zlatobýl, bříza, pampeliška, jitrocel, devětsil, dubová kůra, šalvěj luční, ostropestřec mariánský, máčka lanní (ledvinová bylina, roste za cihelnou a v malém hájku), jahodník, ostružiník, maliník, levandule (v přírodě se jí nedaří, spíše na zahrádkách), petrklíč, plicník lékařský, vlašovičnick, mateřídouška, tymián. Některé z nich uvádíme podrobněji i s jejich účinky.

Řepík lékařský

– Je to trvalka, která roste na mezích, suchých loukách, na slunečných místech a na okraji světlých lesů. Má žluté květy a přilehlé listy. Je vysoká 15–70 cm. Sbírá se hlavně kvetoucí nať v období od května do srpna. – Používá se při léčení jater, při žlučkových problémech či průjmech. Zlepšuje trávicí činnost a pomáhá při zánětech krku či hrtanu. Doporučuje se také zevní použití na obklady, koupele pro léčbu ekzému a jiných kožních onemocnění.

Popenec

– Tuto bylinku najdeme na loukách, stráních, v křovinách i podél cest. Má částečně plazivé lodyhy, malé ledvinovité až srdčité listy a drobné, květům hluchavky podobné fialové modré květy. Nať pro léčebné účely sbíráme v době květu – tedy od dubna do července. Mladé lístky do kuchyně lze sbírat ještě dříve. – Má hojivé, dezinfekční i močopudné účinky, takže se doporučuje užívat lidem se sníženou žaludeční kyselostí a nedostatečnou tvorbou žluči. Díky blahodárným vonným silicím pomáhá při poruchách trávení a nadýmání. Účinně působí také proti zánětům horních cest dýchacích a při chronické bronchitidě. Navíc obsahuje cholin, který podporuje tvorbu acetylcholinu, který podporuje naši paměť.

Kostival lékařský

– Kořen se sbírá především na jaře před začátkem vegetace nebo na podzim v září a v říjnu. Rychle se omyje, rozpůlí, suší na slunci nebo při umělé teplotě, která nesmí být vyšší než 45 °C. Droga je bez pachu a je svíravé chuti, poněkud nahořklé. Na průřezu musí být bílá. Někdy se užívá čerstvý kořen. – Hlavně se používá ve formě obkladů při krevních podlitinách, zánětu žil, dně, při chronických onemocněních kloubů a kostí, při zánětech svalových a šlachových pouzder, při křečových žilách, zvláště pak při otevřených městkách a bérkových vředech. Dříve se užíval hlavně při zlomeninách, asi pro velký obsah organicky vázaného vápníku a příznivý vliv allantoinu. Kostivalového nálevu lze také použít k potírání dásní při paradentóze.

Máta peprná

– Máta je dobrý lék na zažívání a na látkovou výměnu, její olej je vhodný při respiračních obtížích a na kožní onemocnění. Bylina má výborné účinky v chladivých lécích na bolest a na některé typy bolestí hlavy a migrén. – Upozornění: Éterický olej může dráždit. Vyhněte se delšímu používání a nepodávejte malým kojencům. Máta peprná může snižovat tvorbu mléka při kojení.

Třezalka tečkovaná

– Produkty z této rostliny významně ovlivňují psychiku člověka. Působí příznivě při depresích, stresových stavech a při nespavosti. Má také antibakteriální a antivirotické účinky. Použití najde také u dětí, kde pomáhá při léčbě nočního pomočování. Příležitostně se mohou objevit nežádoucí vedlejší účinky jako přecitlivění na světlo a vyrážky. Třezalka se nesnáší s řadou léků, u některých zvyšuje nebo snižuje účinky, nikdy ji nekombinujte s léky na depresi nebo úzkostné stavy! V těhotenství a při kojení by se měla omezit. Měla by se užívat pouze v malých dávkách, a to nepravidelně.

POCIT, ŽE JE NĚCO ZA OPONOU

Rozhovor s fotografem Robertem Vlkem

Robert Vlk je poslední z osobností v tomto souboru. Se Šlapanicemi ho spojuje původ jeho dědečka Františka Drlíka, který zde prožil celé mládí. Zároveň je také autorem fotografií všech osobností na předchozích stránkách, včetně své vlastní u tohoto rozhovoru. U příležitosti Šlapanických slavností vystavuje ve vestibulu městského úřadu.

Proč jsi začal fotit?

Bylo to v životním období, kdy jsem

se cítil méněcenný. Nešlo mi studium, do žádných kroužků jsem nechodil... Měl jsem ale pocit, že vidím věci jinak než většina vrstevníků a chtěl jsem to nějak ztvárnit. Fotografie mi dala k tomu zámku klíč.

Podařilo se. Vyhrál jsi i v soutěži Ekologie a věda v objektivu...

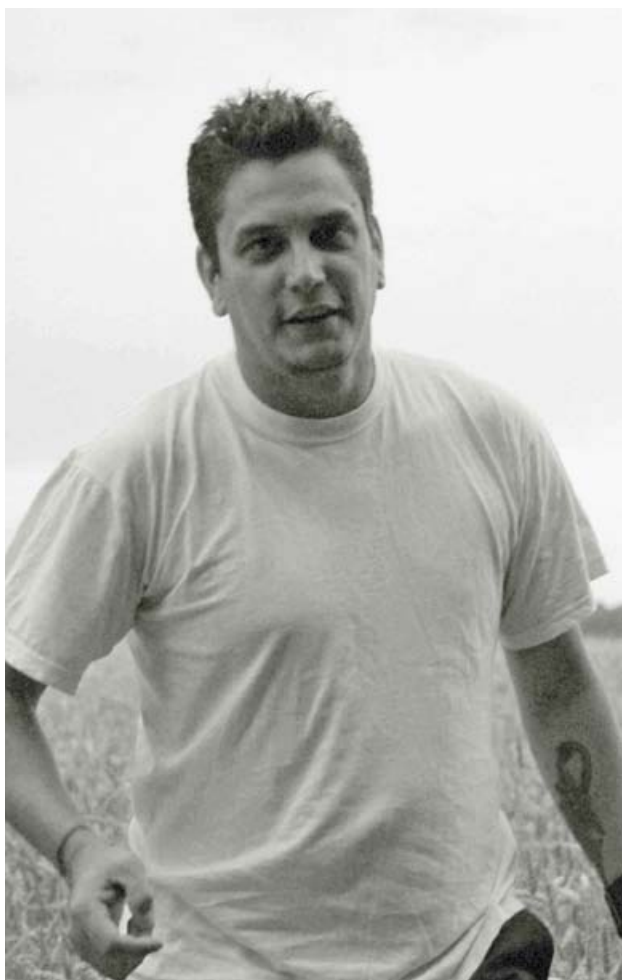
Přihlásil jsem se tam spíše ze zajímavosti, protože jsem chtěl zkusit, jak na tom jsem. A úplně nečekané to vyústilo v úspěch.

Co ti fotografování nejvíce dává a co nejvíce bere?

Fotografování je pro mě relaxací. A zároveň i naplněním. Jeho prostřednictvím mám možnost říci druhým lidem něco, co by třeba nešlo vyjádřit slovy. A co mi bere? Čas. Rád bych se věnoval fotografii naplno, ale pořád mám pocit, že času je méně, než bych chtěl.

Ty máš jako zaměstnání práci v psychiatrické léčebně. Prolíná se to nějak s fotografováním?

V psychiatrické léčebně nepracuji dlouho. V něčem je tato práce podobná jako fotografování. I když něco vypadá, že se s tím nedá nic udělat a že je to jenom strašně smutné, pořád je v tom nějaká krása a světlo. I když ten největší blázen se nedá vyléčit a je negramotný a analfabet, tak stejně v tom člověku poznáte, že není úplně k zahození, že za to nemůže. V takové situaci se můžeme ocitnout všichni. Vnímám to spíše jako poslání, být s těmi lidmi

O čem hlavně vypovídají tvoje fotografie?

Já bych neřekl, že jsou moje. Jsou toho místa nebo člověka, který je zajímavý.

Ti jsou jejich majitelé. Já jsem pouze ten, který je uvidí jinak a zpětně ukáže světu. Fotografie mohou vyjadřovat sociální stránku, naše sny, prožitky, čeho se bojíme, z čeho máme radost nebo co někdo viděl, když byl v okamžicích klinické smrti.

Jak vznikl nápad udělat fotografie šlapanických osobností?

Napadlo nás to společně se šlapanickým sochařem

Jaromírem Blažkem. Chtěli jsme zvěčnit ty, kteří pro toto město něco dobrého udělali. Někteří z nich s námi třeba za nějakou dobu nebudou. Tak abychom si za čas mohli vzpomenout, že tu byli nějakí zajímaví lidé. Bohužel jsme nestihli pana Lázničku, což mě mrzí.

Tvoje fotografie často zobrazují několik vrstev. Co to znázorňuje?

Myslíš ty koláže? Například pana Drábka jsem znázornil koláží, protože když bych ho zobrazil jako portrét, nevypovědělo by to o tom, proč je osobností. Koláž má napovědět, co umí, čemu se věnuje a zároveň aby i on byl ztvárněný jako součást umění. Zobrazil jsem ho s jeho ingrediencemi – tibetskými miskami, svíčkami... a jeho výbornou schopností.

a mluvit s nimi, i když mi neodpovědí nebo mě třeba pošlou „do pr...“.
Je to přesně jako ty fotografie – černobílý svět plný kontrastů.

Co konkrétně v léčebně děláš?

Pracuji jako ošetřovatel. Jsem takový jejich kamarád, psychická podpora. Chystám s nimi jídlo, dohlížím na to, aby brali prášky. Měřím jim tlak a cukr. Samozřejmě je tam i ta nečistá práce, kdy je potřeba pomoci a osprchovat člověka, který třeba nemá nohy a kadí do plínek. Je to ale práce, která je k životu nutná. On si někdo neuvědomuje, že když jsme se narodili, dělali jsme to stejný a nikdo nad námi neřekl fuj a vychoval nás a pomohl nám.

Tys mluvil o černobílém světě... tvoje fotografie jsou hlavně černobílé, barva je tam úplně minimálně. Proč? Má to nějaký význam?

Černobílá fotografie pro mě znamená skromnost. I když obsahuje dvě barvy, můžete jejich pomocí ukázat nádherný barevný svět.

Tvoje práce je hodně o pocitech a emocích. Jaký je tvůj nejsilnější pocit, nejsilnější emoce Roberta Vlka?

Když je druhému člověku dobře. A ještě to podtrhne, když je to mým přičiněním. Když třeba pro někoho mohu udělat fotografii a v ní se mi podaří zobrazit jeho mládí a pocity... a on to pak vezme a řekne, že přesně tak to cítí a že se mi podařilo ho pochopit.

Jak dlouho trvá, než uděláš jednu koláž – třeba pana Drábka nebo pana Blažka?

To je individuální. Někdy pět minut, někdy dva dny.

Co tě inspiruje? Podle jakého klíče obohacuješ svoje fotografie o další rozměry?

To není o vidění, ale o pocitu, že je něco pod povrchem. Že je něco za oponou. Herec, který teprve ukáže to svoje já. V tom je právě to know-how umělce, který vidí a cítí věci jinak a dokáže to pak i ztvárnit.

Magdalena Černá

ŽIVOTOPIS

Narozen: 1979 ve Strakonících, žijící v Brně. Fotografuje od svých deseti let, používá fotoaparáty Nikon, Zenit, Flexaret, Yashica (od svého dědy) především k černobílým fotografiím, věnuje se fotografickým kolážím, psaní veršů, které kombinuje s fotografiemi... V soutěži Ekologie a věda v objektivu získal ocenění v kategorii Lidé. Dále se zúčastnil soutěží Sdružení žena 50 a jak se cítí žena po 50 věku (Zvláštní ocenění).

www.robertvlk.nolimit.cz

PŘÍLOHA ŠLAPANICKÉHO ZPRAVODAJE č.1, vydalo Město Šlapanice, IČO: 00282651. Ev. č. MK ČR E10246. Námět a texty Mgr. Magdalena Černá. Fotografie Robert Vlk. Sazba Jan Šlancar, fotoateliér a grafické studio, www.modi.cz. Korektura Tatána Pernesová. Tisk OLPRINT Jaroslav Olejko, Brněnská 29, Šlapanice. Náklad 3200 ks. Zdarma pro občany Šlapanic a Bedřichovic. Distribuce 10. srpna 2010. Veškeré materiály zde otištěné, jakož i forma a grafické provedení, jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími osobami bez souhlasu vydavatele je nepřípustné a může být stíháno podle zákona.